

El Rec Clar

NÚMERO 18

REVISTA DE VIDRERES

JULIOL 2002

Vidreres - Fira de Tractoristes 2002

Demostració de com es fa el pelegri del suro (Foto: Xavier Jorquera).

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	670 06 77 40
Oficina Vigilants	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Oficines Municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Assistent Social	972 85 01 70
Llar d'Infants	972 85 09 17
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Llar dels Jubilats	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
Piscina Municipal	972 85 00 27
IES	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic)	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines)	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria	972 84 22 01
Informació ciutadana	012
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva	972 85 85 00
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30' - dissabtes de 9h30' a 13h	
Farmàcia	972 85 05 75
Rectoria	972 85 00 61
Consell Comarcal	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació)	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 08 04
Enher (avaries)	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
TEISA	972 26 01 96
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
SARFA	972 85 01 57
Taxi - Rafael Vico	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico	609 31 69 32

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda (juliol, agost i setembre).

Els dissabtes tancat.

ALCALDIA (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA I FINANCES (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME, OBRES I SERVEIS (JOSEP SALA I PUIG)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA, ENSENYAMENT I FESTES (LLUÍS FERRER I PRAT)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

MEDI NATURAL I MEDI RURAL (JOSEP CAMPMAJÓ I FEIXAS)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

GOVERNACIÓ I PERSONAL (JOSEP SALA I PUIG)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

SANITAT I SERVEIS SOCIALS (MARTIRIÀ SERRA I ROCA)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

ESPORTS, ENTITATS I JOVENTUT (MANEL HERMOSO I LENDÍNEZ)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

BIBLIOTECA

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLIS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

AGOST 2002

Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4 Vidreres

Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11 Riudarenes

Dijous 15, Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18 Sils

Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25 Vidreres

Divendres 30, Dissabte 31 Maçanet

SETEMBRE 2002

Diumenge 1 Maçanet

Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8 Sils

Dimecres 11 Riudarenes

Divendres 13, Dissabte 14, Diumenge 15 Vidreres

Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22 Riudarenes

Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29 Sils

OCTUBRE 2002

Divendres 4, Dissabte 5, Diumenge 6 Vidreres

Divendres 11, Dissabte 12, Diumenge 13 Maçanet

Divendres 18, Dissabte 19, Diumenge 20 Sils

Divendres 25, Dissabte 26, Diumenge 27 Vidreres

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis	2
Editorial	3
Parlem amb.....	4
Des de la Casa de Vila.....	6
Actualitat	17
Anem a Estudi.....	21
Esports	26
Temps era Temps.....	29
Opinió.....	30
El viatge	34
Fem una Queixalada.....	37
Homenatge.....	38
Entreteniments	39

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Foto: Xavier Jorquera

amb la col.laboració de

La immigració

La immigració és un dels temes que més preocupen als ciutadans del nostre país, com no podia ser d'altra manera, ja que el col·lectiu d'immigrants ja és força important i tothom veu amb claredat que cada cop anirà a més i que aquest creixement és gairebé imparable perquè l'home, sigui d'allà on sigui, es caracteritza pel seu instint de supervivència i si no pot fer-ho al seu país és normal que se'n vagi a un altre en busca d'una vida millor.

A l'hora de reflexionar sobre aquest fenomen, no estaria de més pensar que fins no fa gaire temps eren moltíssims els ciutadans del nostre país que, per un motiu o altre, havien hagut d'emigrar. Només cal recordar els milers i milers de ciutadans que en acabar la guerra civil van deixar el territori espanyol perquè eren del bàndol dels vençuts o, encara més recentment, els milers d'espanyols que fins pocs anys abans d'entrar a la CEE (l'actual Unió Europea) havien hagut de buscar-se la vida a països com França, Alemanya, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Gran Bretanya, etc.

És evident que el tema de la immigració ens afecta a tots i que, per tant, no es pot viure d'esquenes a ella, ignorant-la i pensant que es tracta d'una qüestió que ja resoldran les administracions. És una qüestió massa important per deixar-la en mans de les administracions, sobretot sabent que sempre van un pas per darrere de la societat, tal com ho demostra com s'han enfrontat amb aquesta problemàtica fins al moment.

El problema és complex i, per tant, no té una solució fàcil i no existeix cap recepta màgica, però nosaltres creiem que tots hi tenim molt a fer: els que som d'aquí, intentant acceptar els nous, i aquests, demostrant la seva voluntat d'integrar-se.

Per aconseguir això no hi ha una única via, però pensem que si es fomentessin les actuacions encaminades a conèixer-nos els uns als altres ja hauríem avançat molt, perquè normalment el que ens fa por és allò desconegut i si tant els nadius com els forans ens arribem a conèixer cauran molts tòpics i la convivència serà més senzilla.

Per acabar, ens agradaria aclarir que per raons tècniques aquest número surt amb una mica de retard. Us demanem que ens disculpeu.

Llorenç Mas i Masferrer

En Llorenç Mas viu a Vidreres des de la seva joventut. Les seves principals afeccions són anar a buscar bolets i, en especial, el cultiu de flors. Fa uns trenta anys que es dedica a fer exposicions florals i actualment té un palmarès immillorable.

Hola Llorenç, bona tarda!
Estàs a punt per fer l'entrevista?
I tant!

Bé, doncs som-hi! D'on surt aquesta afeció per les flors?

Doncs bé, jo recordo que un dia aquí a casa tenia un test amb una flor i a Vidreres feien el concurs de flors. Lla-

vors vaig pensar que, com que era molt maca, havia de presentar-la. Estava quasi convençut que quedaria en una bona posició perquè ja se sap que quan concurses el que vols és guanyar. El problema va ser que vaig arribar un xic tard i no m'hi vaig poder inscriure, l'exposició ja estava tancada. Aquest mal gust de boca que em va quedar, va incitar-me per a l'any següent i aquell sí que vaig presentar-m'hi i el vaig guanyar. Vaig guanyar el primer premi de rosa individual. Aquest fet em va fer agafar molta afeció.

A quantes exposicions has anat durant aquests trenta anys de dedicació?

Uf! A moltíssimes, normalment sempre solc anar a la de Girona, la de Sant Feliu de Guíxols, a Santa Cristina, a Vidreres quan hi era i a Sils. Però a Sils ja no hi vaig des que vaig tenir una mala experiència.

Què va passar?

Bé, jo cada any em presentava a concurs, el darrer any se'm va acostar l'encarregat de l'exposició i em va dir que havia rebut pressions per part dels expositors, ja que jo feia alguns anys que guanyava consecutivament molts premis; se'm va comunicar que si jo no em retirava, es retiraven ells. Aquest fet em va saber molt de greu perquè m'impedia poder exposar allò que jo havia estat treballant durant molt temps. El que jo penso és que em podien haver ofert un espai dins l'exposició perquè jo presentés el que cregués més convenient, guanyés o no un premi! Després d'això va ser quan vaig decidir anar a Girona, on vaig adquirir una popularitat que no hagués adquirit mai a Sils. He rebut moltes felicita-

cions per part de personalitats importants dins la Generalitat de Catalunya i això m'afalaga.

Fa uns dos mesos van sortir al diari els premis que et varen atorgar a l'exposició de Girona, és que sempre guanyes?
Actualment fa uns vuit anys que a Girona m'emporto el premi de rosa individual, i en total a Girona, porto guanyats més de cent premis.

Quines categories hi ha?

Hi ha el premi de la rosa individual, del ram de roses, dels testos

de fulles i amb flors, dels cactus i de les azalees, principalment.

Quina és la planta més antiga que tens?

Tinc una figuera des de fa aproximadament 35 anys. M'agradaria tornar-la a presentar a Girona però les dimensions de la planta no m'ho permeten, ja que hauria de llogar una camioneta, per portar-la, i no em surt a compte.

Tens espai suficient a casa teva per cultivar tot aquest ventall de plantes i flors?

Sí, ho tinc tot a casa. Tinc un jardí al darrere que em permet tenir-les totes aquí. El truc de les flors es troba en la manera com les cuides. El que jo sempre intento és esporgar els rosers força sovint perquè d'aquesta manera surten les roses més ufeneses. Pràcticament els rosers que tinc a casa van destinats a les exposicions, perquè també concuro als premis de rams de roses. Actualment dec tenir uns vint-i-cinc tipus diferents de roses. El meu objectiu és tenir-ne força varietat.

Però Llorenç, deus tenir algun secret perquè aquestes roses aconsegueixin arribar a concurs impecables.

És clar, algun secret hi ha, però no puc pas dir-te'l (somriu). La dificultat més gran que tinc és aquesta que dius: poder arribar a concurs amb la rosa en perfecte estat. Les exposicions, la majoria d'elles, es porten a terme durant el mes de maig i si és un maig calorós ja pateixo! És molt fàcil que quedin passades amb un parell d'hores. El secret està en retardar-les perquè estiguin al pic el mes de maig.

Quina és la millor rosa?

Les roses quan més fosques siguin molt millor, perquè són les que més olor fan. Quan més pàl·lides es tornen menys olor fan. A l'hora d'anar a comprar una rosa cal fixar-se molt en el color. Si vols comprar un roser el més aconsellable és que el compris quan la rosa ja hagi sortit. Si per exemple compres un roser sense terra, abans de plantar-lo cal tallar totes les arrels xafades perquè si no ho fas poden arribar a podrir el roser. Abans de plantar-lo cal que el tinguis amb aigua perquè les arrels es reanimin. L'altre aspecte importantíssim és que cal posar el roser on mai n'hi hagi hagut cap altre, perquè els rosers deixen anar uns líquids verinosos que no deixarien viure als nous. El més convenient és podar-lo bé, un cop surten els brots nous cal podar els vells. Jo puc arribar a esporgar el roser unes cinc vegades l'any, la primera florida sempre serà la més forta i les restants aniran disminuint d'intensitat.

Quina despesa et porten totes aquestes flors?

Molt pocs diners. L'adob, el roser i l'aigua i sobretot molta estima. Si tu tens una flor que t'agrada i la cuides com cal, se't farà maca. Si tu no la regues i no la vas vigilant, se't morirà segur.

També es diu que cal parlar-hi perquè creixin més, què té de certa

aquesta afirmació?

Bé, no sé si si els parles poden arribar a créixer més o no, però el que sí que s'ha comprovat científicament és que posant dues plantes iguals en un lloc amb la mateixa claror, la mateixa terra i el mateix adob, amb l'única diferència que a una li van posar música suau durant 24 hores i a l'altra no, al cap de tres mesos, la que tenia música va créixer el doble que l'altra.

Penses seguir amb les exposicions de moment?

Sí, perquè m'aporten molta satisfacció i plaer. M'agrada participar però també guanyar, i de moment les coses m'estan sortint molt bé. Suposo que quan comenci a no guanyar tants premis em sabrà greu, perquè ara estic molt ben acostumat. A Girona, enguany he guanyat el premi a la rosa individual i el ram de roses i estic molt satisfet.

Què pot arribar a puntuar-se en un concurs?

Normalment es puntuja la tija, la grandària, l'originalitat, que estigui al punt, el gerro i la situació on es posi. Les roses sobretot cal portar-les clavades, és a dir, al punt, perquè si no, perds molts punts.

Per acabar, Llorenç, explica'm una anècdota?

Bé, una vegada en una exposició vaig deixar la rosa situada en un lloc que vaig pensar que seria adequat perquè el jurat i la gent s'hi fixés i me'n vaig anar a fer un tomb. Quan vaig tornar li havien tret l'aigua, vaig quedar molt sorprès però mai no se sap què et pots trobar. També m'agrada escoltar l'opinió de la gent que sobretot reconeix la teva feina.

Molt rebé Llorenç, que segueixis guanyant tot allò que et proposis!

Moltes gràcies.

MONTERRAT VILA AMETLLER

Horaris d'assistència del CAP de Vidreres

El passat 1 de juliol es va incorporar al CAP de Vidreres un nou equip assistencial que fa horari de tarda, motiu pel qual l'horari d'assistència d'aquest centre els dies feiners ha passat a ser el següent:

- De 9 del matí a 3 de la tarda:
 - Dr. Àngel Teixidor
 - Infermera M. Cruz Fondón
 - Dra. Carme Pons
 - Infermer Abel Sanchís
- De 2 a 8 de la tarda:
 - Dra. Rosa Ruiz
 - Infermer Carles Besalú
- URGÈNCIES: des de les 7 de la tarda fins a l'endemà a les 9 del matí

En el CAP de Vidreres mai no es nega una assistència, però cal tenir en compte les següents consideracions:

- En el cas que el seu metge faci horari de matins, si demana hora per visitar-se a la tarda qui realment en surt perjudicat és el seu veí, perquè li està traient temps de dedicació per part del seu metge. Per tant, només s'ha de venir a la tarda en situacions urgents.
- En el cas que el seu metge faci horari de tardes, i pel mateix motiu, només podrà visitar-se al matí en cas d'urgència.
- El Servei d'Urgències s'ha d'utilitzar en casos urgents els dies laborables de 7 de la tarda fins a l'endemà a les 9 del matí i els caps de setmana i dies festius les 24 hores. Així doncs, per a totes les situacions que es puguin esperar és millor demanar hora amb el seu metge.
- Per demanar hora cal trucar al telèfon 972 85 01 56 dins els següents horaris:
 - De 9 a 11 del matí, Dr. Àngel Teixidor - infermera M. Cruz Fondón i Dra. Carme Pons - infermer Abel Sanchís
 - De 3 a 5 de la tarda, Dra. Rosa Ruiz - infermer Carles Besalú

El bon funcionament de la recollida de residus a Vidreres depèn de tots el veïns

A Vidreres les deixalles domèstiques es recullen diàriament, de dilluns a dissabtes. Els diumenge no hi ha servei, però per pal·liar els efectes negatius que això podria comportar, tant els dissabtes al vespre com els dilluns al matí es fa una recollida de reforç.

Els contenidors per a la recollida selectiva de paper, vidre i envasos lleugers es buiden un cop per setmana, concretament els dimarts i els mobles i trastos vells amb una periodicitat quinzenal, ja que es fa el segon i l'últim dimecres de cada mes. Finalment, els veïns del poble poden portar la brossa vegetal (restes de poda,...) directament a l'abocador municipal, prèvia sol·licitud de les claus a l'Ajuntament o als vigilants.

Sembla que amb aquesta planificació el servei de recollida de residus urbans no hauria de ser un problema a Vidreres, però malauradament no és així. En realitat existeix un problema que no es pot atribuir a una manca de previsió de l'Ajuntament, sinó al comportament de determinats veïns que no respecten les normes. És el cas dels que no respecten els horaris a l'hora de dipositar les bosses de residus domèstics als contenidors o que en comptes de posar-les a l'interior les deixen al costat, i també dels que no treuen els mobles i trastos vells al carrer el dia de la recollida, sinó quan els hi sembla a ells.

Un altre hàbit que s'hauria d'eradicar és el d'aquells veïns que barregen pedres i d'altres

runes a la bossa d'escombraries del residus orgànics, ja que això provoca un encariment a l'hora de tractar aquest residus, un encariment que repercuteix en tots i cadascun dels veïns del poble, ja que la concessionària del servei encareix el preu a l'Ajuntament i aquest es veu obligat a repercutir-lo.

A més del perjudici econòmic abans esmentat que afecta a tots els veïns, saltar-se les normes a l'hora de treure de casa les deixalles provoca un perjudici evident als veïns que resideixen a prop de les àrees on hi ha aquests contenidors -a ningú li agrada tenir bosses d'escombraries davant de casa, sobretot a l'estiu, quan la pudor pot ser insuportable- i, finalment, perjudica la imatge del nostre poble, ja que a ningú li agrada veure indrets on s'apilen electrodomèstics, mobles, trastos vells i d'altres residus.

En definitiva, el bon funcionament de la recollida de residus a Vidreres depèn de la col·laboració de tots els veïns, que han d'estar disposats a separar els diferents materials en el seu propi domicili i a dipositar-los en els corresponents contenidors els dies i hores prèviament establerts perquè aquest servei bàsic funcioni correctament.

Entra en funcionament un pou de nova construcció a Vidreres

A principis de juny va entrar en funcionament el pou de nova construcció que s'ha excavat en un terreny municipal situat darrere del pavelló poliesportiu.

Des que va entrar en funcionament, aquest pou dóna 20.000 litres d'aigua per hora i si continua així, passat l'estiu, l'Ajuntament té previst augmentar el ritme d'extracció.

L'aigua que prové d'aquesta nova captació, que, si cal, permetrà garantir el funcionament del nou sistema de rec que s'ha instal·lat al camp de futbol, va a la xarxa d'abastament municipal i, bàsicament, es destina al sector de Mas Flassià.

Sistema de rec automàtic del camp de futbol

Recentment s'han acabat els treballs d'instal·lació d'un sistema de rec automàtic al camp de futbol municipal. Aquesta instal·lació era una antiga reivindicació del Club Escola de Futbol Vidrerenca, que demanava que es pogués regar el camp amb assiduitat per evitar la pols que s'hi produïa quan entrenaven o jugaven partits.

El camp es regarà amb l'aigua d'un antic pou de l'Ajuntament que no s'utilitza per a l'ús comú de boca perquè té massa ferro. A més de la corresponent canalització, també s'han instal·lat prop d'una vintena de boques de rec, que s'han enterrat a diferents punt del camp de futbol.

Cal destacar que aquest nou sistema de rec permetrà que el camp de futbol estigui en perfectes condicions quan comenci la temporada 2002-2003.

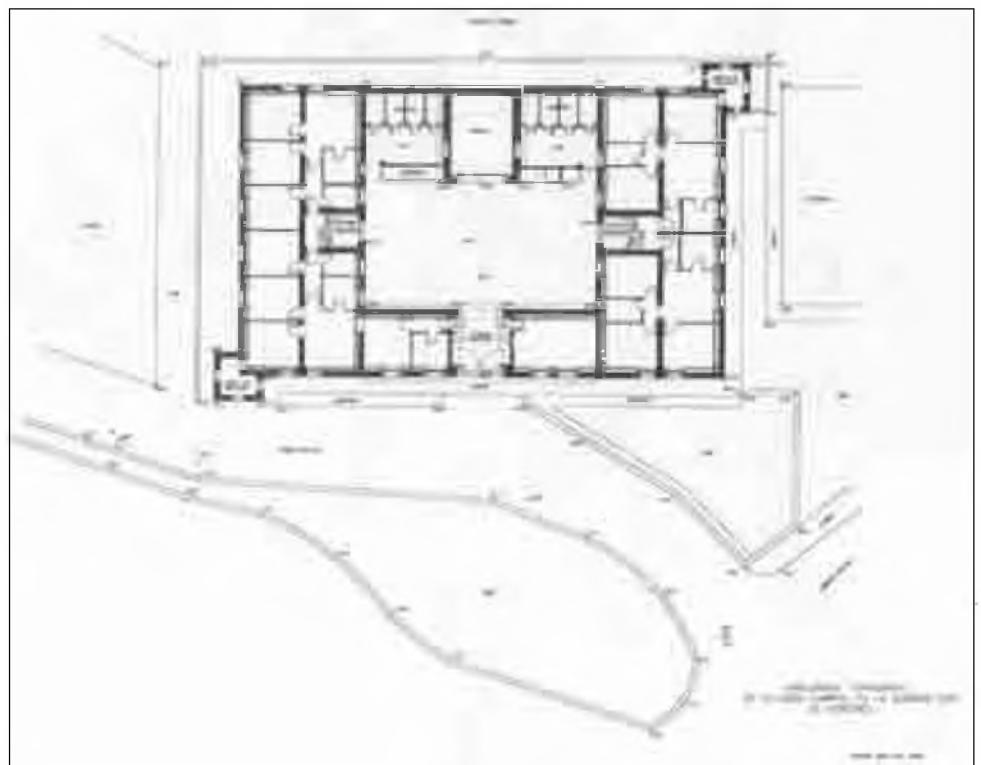
L'Ajuntament estudia l'ús que donarà a la Caserna de la Guàrdia Civil

L'Ajuntament de Vidreres va contractar els serveis de l'empresa Valsan Oficina Tècnica per fer l'aixecament topogràfic i una sèrie de plànols de l'edifici i el solar de l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil del poble, per tal de conèixer les seves mides exactes i, d'aquesta manera, determinar a quin ús es destina aquest immoble que va comprar a principis del 2001 per 13 milions de pessetes.

L'Ajuntament de Vidreres encara no ha determinat quin equipament s'emplaçarà en aquest immoble, malgrat que l'esmentada empresa va lliurar-li a mitjans de juliol l'aixecament topogràfic i els plànols d'aquesta finca, que té una superfície de 800 m² gairebé totalment edificada, amb l'excepció d'un pati.

Planta del solar de l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil de Vidreres.

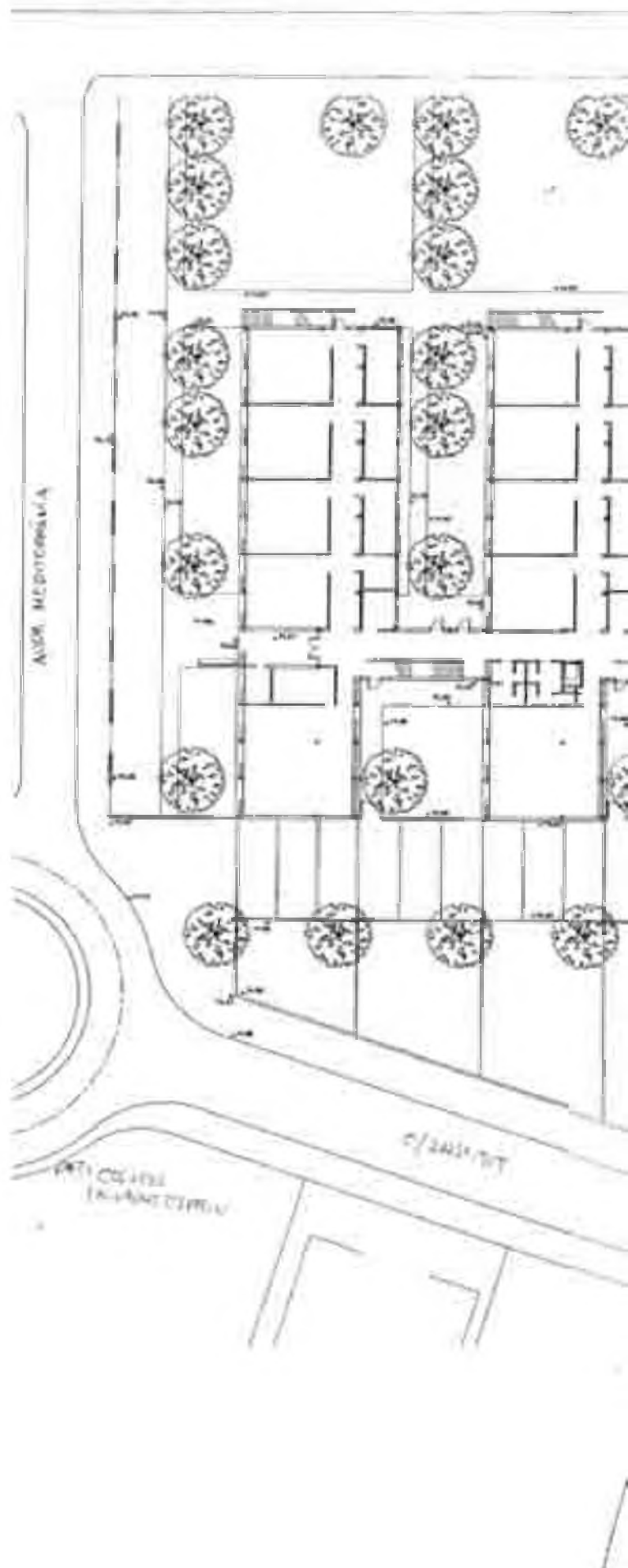
El futur IES de Vidreres té un pressupost d'execució per contracta de 4,3 milions d'euros

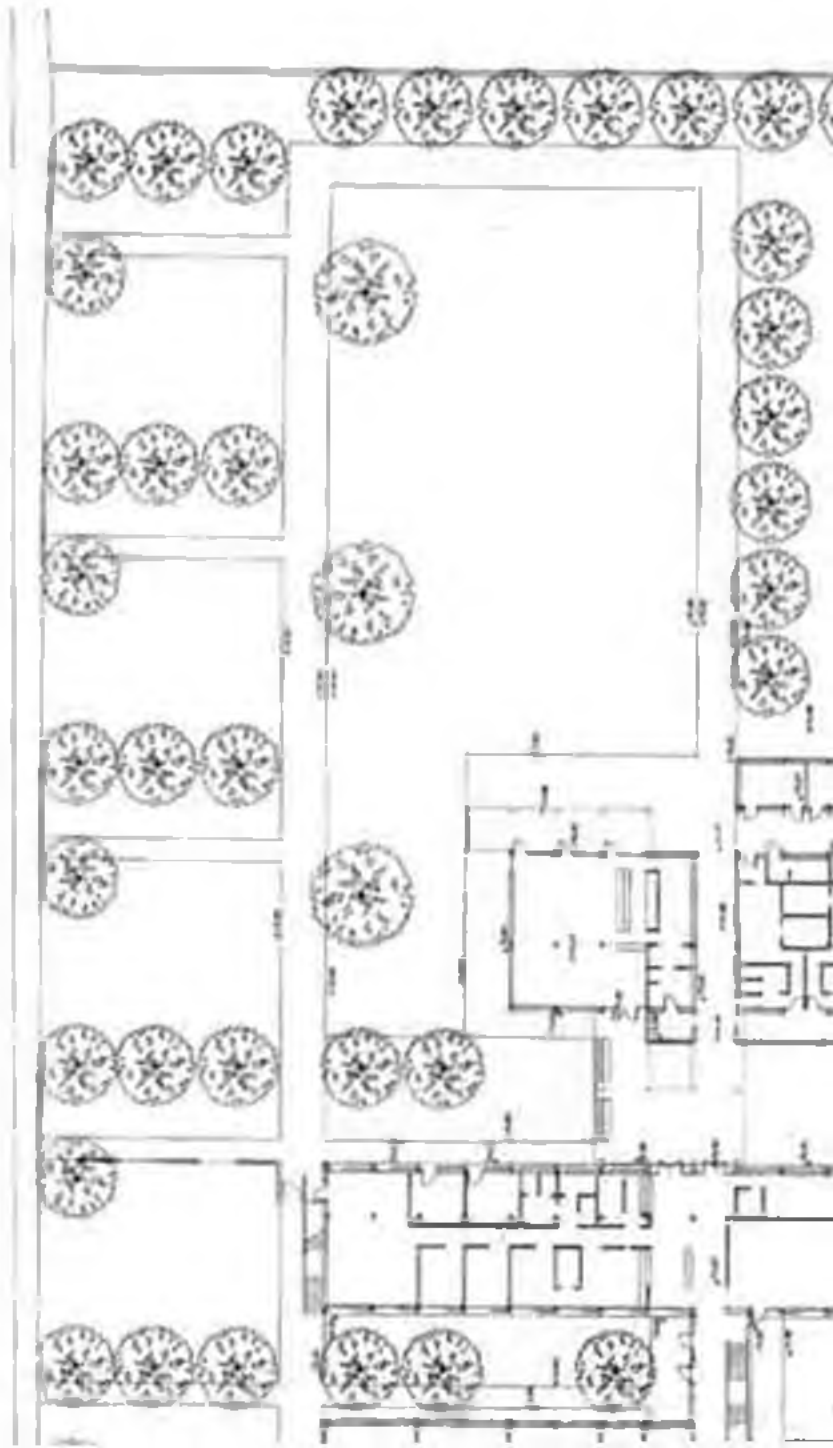
Les obres del futur IES de Vidreres tenen un pressupost d'execució per contracta de 4.309.722'71 euros (prop de 720 milions de pessetes), d'acord amb el projecte del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

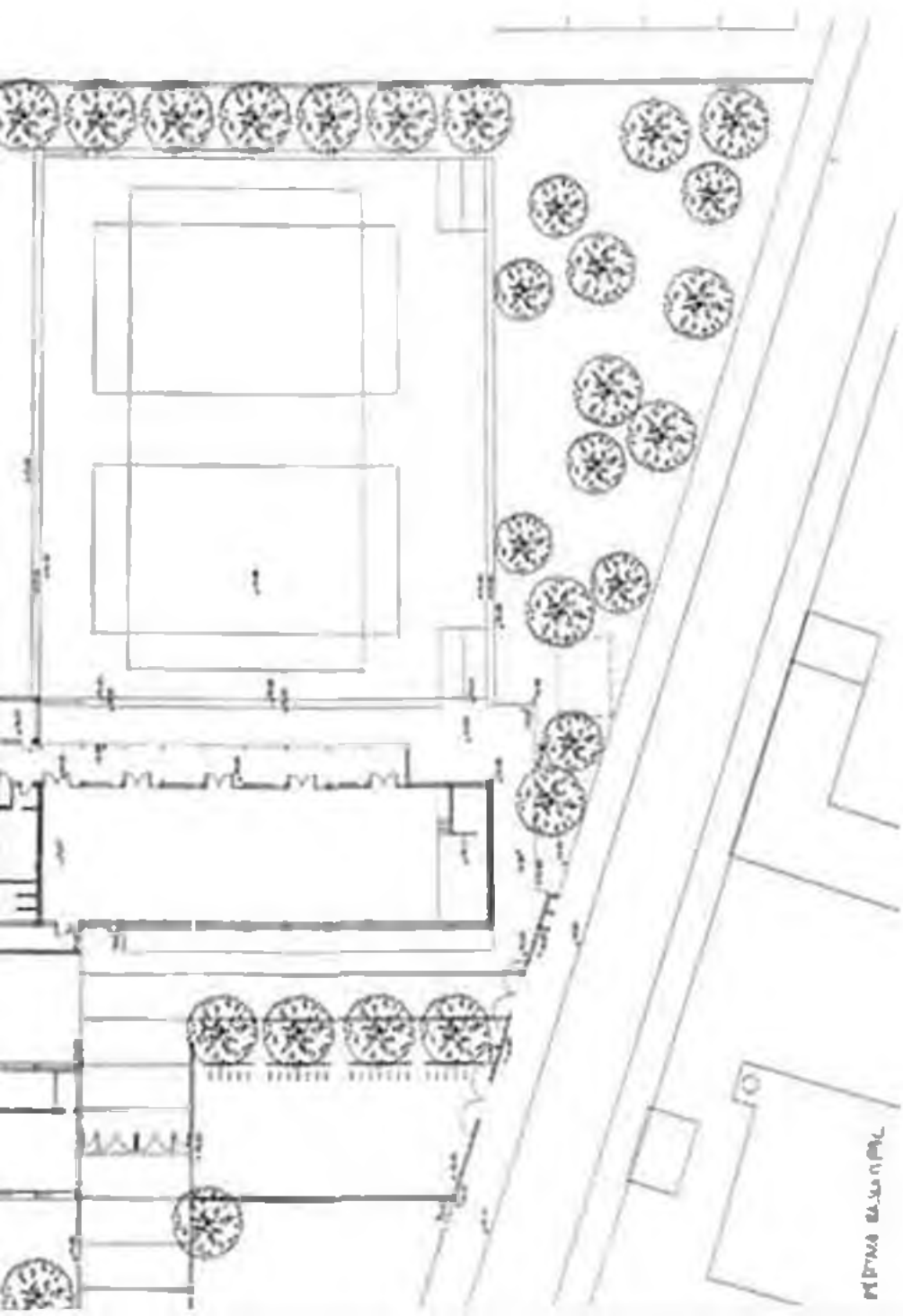
Les obres, adjudicades a l'empresa pública GISA, poden iniciar-se quan Ensenyament vulgui, ja que, l'Ajuntament de Vidreres, en la sessió de la Comissió de Govern del passat 2 de juliol, va atorgar-li el corresponent permís d'obres.

Segons els plànols del projecte, que es preveu que estigui completament acabat a l'inici del curs 2003-2004, el futur IES de Vidreres serà un edifici de planta baixa i pis amb la següent distribució:

- A la planta baixa hi haurà un total de 17 dependències: Cafeteria-menjador, càtering-barra, lavabos nois, lavabos noies, vestidors nois, vestidors noies, gimnàs-espai polivalent, vestidors professors, magatzem, instal·lacions-cambra calderes, porxo, pati enjardinat, accés càtering, accés vestidors, accés gimnàs-espai polivalent, porxo d'accés i atri d'accés.
- A la planta primera també hi haurà 17 dependències: aula d'ESO, aula de batxillerat, aula d'informàtica, laboratori, aula complementària, aula de dibuix, aula d'idiomes, aula de plàstica i audiovisuals, aula d'atenció individualitzada, lavabos nois, lavabos noies, ascensor, cambra de la neteja, instal·lacions, passadís, escala exterior i escala interior.

PLANO GENERAL

Acord de compra de l'antic bar Oliva de Vidreres

L'Ajuntament de Vidreres ha arribat a un acord per adquirir l'antic bar Oliva de la plaça Lluís Companys de Vidreres, un establiment que va restar obert al públic fins al segon semestre de l'any 1999.

Aquest immoble, que té una superfície de 165 m² i està molt deteriorat, estava afectat pel Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres per tal d'ampliar la plaça Lluís Companys.

L'acord de compra, però, no es pot materialitzar fins que hi hagi una sentència judicial definitiva sobre el referit immoble.

L'Ajuntament adquireix la finca de Can Xiberta

Les gestions realitzades amb el propietari de Can Xiberta han permès que, des de mitjans del passat mes de juny, l'Ajuntament de Vidreres sigui el nou propietari d'aquesta finca del carrer Orient de 2.151 m² de superfície. Aquesta finca ha passat a ser de titularitat municipal gràcies a la permuta de terrenys que es contempla en el conveni signat a mitjans de juny per l'Ajuntament i l'antic propietari de Can Xiberta.

Un cop adquirida la titularitat de la finca, l'Ajuntament de Vidreres, que té la intenció de conservar l'edifici singular que hi ha en aquest solar, va contractar els serveis d'una empresa per efectuar, al més aviat, possible la neteja de tot el terreny, que estava molt abandonat.

ACORD PER A L'ADQUISICIÓ D'UN TERRENY COLINDANT AMB L'ESCOLA SANT ISCLE.- L'Ajuntament de Vidreres ha arribat a un acord amb Miquel Vergés i Joaquina Miquel Niell per comprar un terreny de la seva propietat colindant amb el col·legi Sant Iscle, que té forma triangular i dóna als carrers Costa Brava i Orient.

La covardia dels anònims

La distribució d'anònims al poble de Vidreres no és una cosa nova perquè fa molts anys que n'han circulat en diferents moments, però com, tot i no dur signatura, tothom en coneixia l'autoria i sabien de quin peu calça aquest personatge, la gran majoria de la població ja no en fa gaire cas.

Últimament, però, des de fa aproximadament un parell d'anys, l'exemple d'aquest individu ha estat imitat per algunes altres persones que en diferents ocasions han sembrat el poble de fulletons crítics amb la gestió municipal, bàsicament en temes relacionats amb la revisió del Pla General i més concretament amb el futur parc d'activitats de Vidreres i la urbanització Puig Ventós.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres no qüestiona que es critiqui la seva gestió, ja que considera que un principi bàsic de la democràcia és el respecte per totes les opinions i el dret a la discrepància que tots els ciutadans tenim, però sí que lamenta el sistema que s'utilitza per fer-ho, és a dir, emparant-se en l'anonimat. Es tracta d'una mostra evident de covardia, ja que els autors dels fulletons no s'atreveixen a donar la cara, exposar les seves opinions i defensar el seu criteri obertament, i que, a més a més, deixa indefens al col·lectiu objecte de la crítica, en aquest cas l'equip de govern, que no la pot contrarestar ni rebatre amb arguments, ja que, d'entrada, no sap a qui s'ha d'adreçar ni, per tant, quins interessos els porten a oposar-se a la seva gestió.

Lamentem aquesta situació que només serveix per crear tensions innecessàries i enterbolir la vida quotidiana del nostre poble i els seus veïns, i esperem que aquestes quatre ratlles facin reflexionar als autors d'aquests anònims, dels quals esperem que deixin d'utilitzar aquest sistema i passin a defensar les seves idees obertament i sense amagar la seva identitat.

L'EQUIP DE GOVERN

Nou augment de la població de Vidreres

En el període comprès entre el 16 d'abril i el 15 de juny del 2001, Vidreres va passar de 5.540 a 5.613 habitants al guanyar 73 habitants, un creixement que s'afegeix al que ve experimentant els últims anys i que va fer que en el 2001 fos el tercer municipi de la Selva, per darrere de Lloret i Blanes, que més va incrementar la seva població.

Segons les dades del Padró municipal, entre el 16 d'abril i el 15 de juny es van registrar 98 altes (55 homes i 43 dones) i 25 baixes (15 homes i 10 dones), de manera que el total d'habitants de Vidreres a mitjans de juny era de 5.613 persones, de les quals 2.891 eren homes i 2.722 dones.

Arranjament de la carretera vella de Caldes i del camí del Bosc d'en Puig

L'Ajuntament de Vidreres ha adjudicat a l'empresa Rubau-Tarrés SA l'execució de les obres d'arranjament de la carretera vella de Caldes i el camí del Bosc d'en Puig, obres incloses dins la primera fase del projecte d'arranjament de camins veïnals aprovat per la Comissió de Govern del 28 de gener de 2002.

D'acord amb el contracte adjudicat per la Comissió de Govern del 25 de juny i signat el passat 18 de juliol per l'alcalde de Vidreres Jaume Figueres i el representant de l'esmentada empresa Josep Rubau, aquesta constructora es compromet a realitzar les obres per un preu de 199.995 euros, IVA inclòs, en un termini de 3 mesos comptats des del dia següent al de la data de la signatura de l'acta de comprovació del replanteig, que es farà dins el termini d'un mes des de la data d'aquest contracte.

Concretament, les obres consisteixen en l'asfaltat de tot el tram de la carretera vella de Caldes que es troba dins el terme municipal de Vidreres, és a dir, fins a l'indret conegut com els Quatre Camins, on comencen els termes de Caldes i Sils. En el cas del camí del Bosc d'en Puig, també conegut com camí de Caulès, s'asfaltarà el tram que va des de la carretera fins a Can Ribot.

L'Ajuntament fa més segurs els parcs infantils del poble

La primera setmana de juliol, l'Ajuntament va canviar els elements de ferro dels parcs infantils del carrer Pau Claris i de Mas Flassià per d'altres de fusta, per tal de millorar la seguretat

Vista general del parc infantil del carrer Pau Claris.

L'iglú infantil i la molla-gronxador que s'han instal·lat al parc infantil del carrer Pau Claris.

L'Ajuntament té previst portar a terme la mateixa operació en altres parcs infantils del municipi a principis de l'any vinent per, d'aquesta manera, adaptar aquestes instal·lacions per a la mainada a la normativa de la Unió Europea en matèria de seguretat.

Vista general del parc infantil de Mas Flassià.

La caseta de jocs que s'ha instal·lat al parc infantil de Mas Flassià.

Concretament, en el parc infantil del carrer Pau Claris s'ha instal·lat un iglú infantil i una molla-gronxador, així com diversos elements del mobiliari urbà complementaris, com ara una jardineria, una taula rústica, una paperera i una nova bústia de correus. Per la seva part, al parc infantil de Mas Flassià s'hi ha col·locat un molla-gronxador de quatre places, una caseta de jocs, un gronxador i una sorrera de fusta.

Ennatura't a Vidreres

L'Ajuntament de Vidreres crea una Aula de Natura

Des de l'Àrea de Medi Ambient i Cultura de l'Ajuntament de Vidreres presentem un nou servei al Centre Cívic: l'Aula de Natura de Vidreres.

Des de l'Aula de Natura de Vidreres apostem per fer que el nostre patrimoni sigui conegut per centres educatius, entitats, associacions i usuaris que es vulguin acostar i gaudir de l'entorn del nostre municipi, i per aquest motiu hem programat les següents activitats per a la temporada 2002-2003:

ESCOLES

- Setmanes ambientals.
- Colònies.
- Activitats a l'Aula de Natura i al mateix centre escolar.
- Activitats lúdiques.
- Altres...

POBLACIÓ EN GENERAL

- Informació sobre Turisme Rural.
- Activitats lúdiques per a famílies.
- Complicitat amb la natura.
- Altres...

ENTITATS I ASSOCIACIONS INTERESSADES EN SERVEIS ORIENTATS AL MEDI AMBIENT

- Activitats d'aventura.
- Xerrades educatives.
- Preparació de visites guiades.
- Propostes d'educació ambiental
- Altres...

L'Aula de Natura de Vidreres és un projecte que s'ha fet realitat gràcies a una subvenció del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya que permet la contractació de dos tècnics en educació ambiental pertanyents a Som Natura (gestors mediambientals).

Activitats de l'Aula de Natura per al curs 2002-2003

ACTIVITATS PER FER AL CENTRE ESCOLAR O A L'AULA DE NATURA

- Les ratios dels grups són de 15 (+/-3) participants per educador.
- En realitzar una segona activitat us fem el 5% de descompte i un 10% en una tercera, sempre que les realitzeu al llarg del mateix curs escolar.
- Demaneu informació per les possibilitats de subvenció amb l'Administració.

ACTIVITATS EDUCATIVES DE SENSIBILITZACIÓ

Amb un format dinàmic i lúdic, us proposem aquestes activitats, que posaran en situació als participants i els faran reflexionar i replan-tejar-se diversos aspectes sobre la realitat en la qual vivim.

Paraules clau	Nom de l'activitat	Descripció	Edat recomanada	Preu
Consum Satisfacció de necessitats Diversitat cultural Equitat Tecnologia Desenvolupament sostenible	Com vivim al primer món?	Dinàmica de grup i gran joc grupal a través del qual se simulen societats fictícies i un viatge. Activitats que incorporen elements de joc per treballar simplificadament conceptes complexos.	Primària (Cicle Superior) Secundària	4,80 euros/participant
Trànsit Ciutat Soroll Transport públic Residus Envasos Recollida selectiva	Circular sense embolicar-vos!	Jocs grupals que generen dinàmiques relacionals semblants a les que generen els problemes circulatoris i el consum indiscriminat d'embalatges.	Primària	4,80 euros/ participant

TALLERS

Tallers mediambientals que podem realitzar al mateix centre escolar o bé a l'Aula de Natura de Vidreres.

Paraules clau	Nom de l'activitat	Descripció	Edat recomanada	Preu
Rapinyaires Morfologia i costums Virtuts	Què en saps dels rapinyaires?	Taller d'estudi i d'introducció al món dels rapinyaires.	Primària Secundària Batxillerat	3,60 euros /participant
Energies renovables o alternatives Energia solar	Cuinem amb el Sol	Taller introductori a l'energia solar. Podrem cuinar amb forns solars o construir-ne un.	Secundària	4,90 euros/participant
Reciclatge Reutilització Consum Deixalles	Fem que allò vell sigui nou	Taller introductori al reciclatge i als tipus de deixalles que es generen. Podrem construir objectes nous amb objectes que ja no utilitzem.	Primària	4,40 euros/participant
Deforestació Reutilització Estalvi i consum responsable	Alternativa al contenidor: fem paper reciclat	Amb el paper ja utilitzat a l'escola farem paper reciclat i us explicarem quins avantatges té per sobre el paper blanc.	Primària Secundària	4,60 euros/participant

ACTIVITATS LÚDIQUES

Sense abandonar l'objectiu educatiu, us proposem una sèrie d'activitats de caire més lúdic per poder gaudir del nostre entorn.

Paraules clau	Nom de l'activitat	Descripció	Edat recomanada	Preu
Ecologia urbana Cultura Descoberta de l'entorn Societat	Posa-t'hi a peu i descobriràs allò que no es veu!	Gimcana de descoberta de l'entorn urbà, des d'un punt de vista biopsicosocial. La proposta que us fem és de descoberta de l'entorn urbà de Vidreres, però si hi esteu interessats podem fer aquesta activitat al vostre poble o ciutat	Primària Secundària	4,60 euros/participant
Aventura Esport Lleure a la natura	Aventura't amb la BTT	Recorregut d'aventura amb la BTT, tot gaudint d'entorns naturals i desconeguts per als usuaris.	A partir de 10 anys	15 euros /participant
Lleure a la natura Descoberta Vivència personal i grupal	Activitat nocturna	Proposta lúdica que adaptem a les vostres necessitats i gustos: vetllades, descobertes nocturnes, nits d'estels...	Lleure a la natura Descoberta Vivència personal i grupal	3,40 euros/participant
Món dels cavalls Relació home i animal Lleure	Descobrim els cavalls	Visitarem una hípica on tenen cura i eduquen cavalls. Esbrinarem quina és la millor manera de relacionar-s'hi i d'entendre'ls. A més, podrem fer una passejada enfilats als seus lloms.	Infantil Primària ESO Batxillerat	10,40 euros/participant
Conte interactiu Lleure Sensibilització	Explica'm un conte	A través de contes, fer partícips als alumnes sobre la seva pròpia història relacionada amb el medi ambient i les seves bones pràctiques.	Infantil	4 euros/participant

VISITES GUIADES

Itineraris i recorreguts per descobrir els indrets d'interès cultural i naturista de Vidreres.

Paraules clau	Nom de l'activitat	Descripció	Elat recomanada	Preu
Bosc mediterrani humit Flora Fauna Usos	A la Selva hi ha una selva?	Observació de la flora i la fauna d'un bosc mediterrani humit. Peculiaritats d'aquest bosc i diferències amb altres boscos. Interacció amb l'home.	Primària Secundària	4,60 euros/participant
Descoberta del medi Recursos naturals Recursos culturals Relació home i medi	Qui trobarà el Castell de St. Iscle?	A través d'un joc de pistes, esbrinarem la relació entre la història i el paisatge que envolta el Castell de St. Iscle. Estudi de la interacció home-medi (aiguamolls, explotació forestal, bandolerisme, agricultura...).	Primària Secundària	4,60 euros/participant
Clima mediterrani Bosc Territori	Bosc mediterrani i bosc de ribera	Itinerari en el qual es veuen in situ les diferències entre el bosc mediterrani i el de ribera. Introducció a les característiques i peculiaritats de cadascun.	Primària Secundària	4,60 euros/participant
Descoberta del medi i de l'entorn Cultura Usos de l'aigua	El camí de les fonts	Recorregut per camins on es troben fonts amb història, llegendes, anècdotes... Ho descobrirem tot introduint-nos en les característiques del paisatge que les envolta.	Primària	4,60 euros/participant
Medi aquàtic pantanós Recursos naturals Relació home i medi Descoberta de l'entorn Usos de l'aigua Ús responsable	La vida al voltant dels pantans de la Torre	Observació del medi aquàtic (flora i fauna). Coneixerem, en aquest itinerari, com i per què l'home té necessitat de controlar l'aigua i el seu cicle. Reflexions sobre els usos i abusos de l'aigua.	Primària Secundària	4,60 euros/participant

ALTRES ACTIVITATS

Les activitats impliquen adaptar-se molt a les necessitats del vostre grup. Per a això cal que us poseu en contacte amb nosaltres per parlar-ne.

Paraules clau	Nom de l'activitat	Descripció	Edat recomanada	Preu
Agricultura ecològica Horticultura	L'hort ecològic a l'escola	Plantem un hort a l'escola tenint en compte els paràmetres ecològics i naturals que feien servir el pagesos fa molts anys.	Primària Secundària	A consultar Fem proposta personalitzada
Animals de corral	La granja a l'escola	Muntem una petita granja a l'escola i ens introduïm en el món de la cura dels animals de granja.	Primària	A consultar Fem proposta personalitzada
Reciclatge Matèria orgànica	Compost	Us explicarem com fer compost i en quin lloc de l'escola fer-lo.	A partir de 10 anys	A consultar Fem proposta personalitzada
Lleure a la natura Educació ambiental Sensibilització	Colònies	Atenent les vostres necessitats podem muntar-vos unes colònies de 2, 3, 4 o 5 dies.	Infantil Primària Secundària Batxillerat	A consultar Fem proposta personalitzada

Activitats d'estiu per a infants i joves de la Selva

Un estiu més, el jovent de la Selva ha tingut l'oportunitat de gaudir de les colònies, campus, campaments, sortides i d'altres activitats de la campanya "Estiu 2002", coorganitzada pel Consell Comarcal de la Selva amb diferents ajuntaments i entitats de la comarca. Es tracta d'unes activitats adreçades a infants i joves de 3 a 18 anys que en alguns casos ja s'han realitzat, mentre que en altres s'estan fent.

Entre les activitats realitzades, cal destacar les següents:

- **CAMPUS DE FUTBOL A LLORET:** Colònies esportives amb especial incidència en el món del futbol adreçades a nois i noies de 6 a 14 anys. Es van fer dos torns -el primer entre el 25 i el 30 de juny i el segon del 9 al 14 de juliol- a les instal·lacions del CF Lloret i els assistents van poder passar una jornada al parc aquàtic Water World.
- **EN PITU PORUC:** Colònies d'iniciació per a nens i nenes de 3 a 6 anys. Es van dur a terme a la casa de colònies El Xalió (Pla de l'Estany) entre el 27 i el 30 de juny.
- **COLÒNIES EN PEPET DISTRET:** Colònies adreçades a nens i nenes de 6 a 10 anys. Es van fer del 27 al 30 de juny a la casa de colònies El Xalió.
- **VIATGE A LES ILLES:** Viatge a Mallorca per a nois i noies de 10 a 16 anys. Es va dur a terme del 27 de juny al 5 de juliol i els participants, que residien a l'alberg d'Alcúdia, van fer activitats de mar i muntanya.
- **VIU L'AVENTURA A LA MOLINA:** Dues sortides a la Molina per practicar esports d'aventura. El primer torn, del 7 al 14 de juliol, per a nois i noies de 8 a 12 anys, i el segon, del 14 al 21 de juliol, per a nois i noies de 12 a 16 anys.
- **COLÒNIES MUSICALS:** Colònies adreçades especialment a nens i nenes de 1 a 14 anys que estudien algun instrument musical. Es van realitzar a la casa de colònies El Xalió entre el 8 i el 14 de juliol.
- **CAMPAMENT A RIBELLES:** Estada per a nois i noies de 12 a 16 anys interessats en iniciar-se en l'excursionisme, l'escalada, l'espeleologia i el descens de barrancs. Es va dur a terme del 25 de juny al 4 de juliol a la vall de Ribelles.
- **TERRA DE BANDOLERS:** Sortida adreçada a nois i noies de 8 a 14 anys interessats a conèixer el món dels bandolers de les Guàrdies, així com el bosc de ribera i les mines de ferro de la zona. Es va dur a terme a La Mina (Osor) entre el 21 i el 29 de juliol.

Pel que fa a les activitats que s'estan desenvolupant o encara s'han de dur a terme, cal destacar les següents:

- **COLÒNIA DE BÀSQUET:** Colònies per a nois i noies de 7 a 16 anys afeccionats al bàsquet i que volen millorar el seu nivell. Es desenvolupa a la casa de colònies El Xalió del 28 de juliol al 4 d'agost.
- **CAMP DE TREBALL A SANT MAURICI:** Camp de treball destinat a la recuperació i conservació del castell de Sant Maurici, a Caldes de Malavella. En el primer torn, del 22 de juliol al 4 d'agost, hi participen joves de 18 a 35 anys de tot el món, mentre que el segon torn, del 6 al 18 d'agost, està reservat per a nois i noies de Catalunya de 15 a 17 anys.

A més, des de l'1 de juliol i fins al 13 de setembre es desenvolupen les Estades esportives a Santa Coloma de Farners, que inclouen les següents activitats:

- **CAMPUS DE FUTBOL, ESTADA D'AERÒBIC I CAMPUS DE BÀSQUET:** Adreçats a nois i noies de 6 a 16 anys, s'han dut a terme al camp de futbol i al pavelló poliesportiu de Santa Coloma de l'1 al 12 i del 15 al 26 de juliol.
- **ESTADA DE PATINATGE:** Adreçada a nois i noies de 5 a 16 anys, s'ha desenvolupat al pavelló poliesportiu de Santa Coloma del 15 al 26 de juliol.
- **ESTADES D'HOQUEI PATINS:** Per a nens i joves de 4 a 16 anys, s'han dut a terme del 15 al 26 de juliol al pavelló poliesportiu de Santa Coloma.
- **ESTADES PREESPORTIVES:** Per a nens de 5 a 8 anys, els primers grups van fer-les de l'1 al 12 i del 15 al 26 de juliol al camp de futbol i el pavelló de Santa Coloma i les pistes d'atletisme de Lloret, on també les faran els inscrits pels torns del 29 de juliol al 9 d'agost i del 2 al 13 de setembre.
- **ESTADES POLIESPORTIVES I D'ESPORTS D'AVENTURA:** Adreçada a nois i noies de 9 a 16 anys, els primers grups van fer-les de l'1 al 12 i del 15 al 26 de juliol al camp de futbol i el pavelló de Santa Coloma i les pistes d'atletisme de Lloret, on també les faran els inscrits pels torns del 26 de juliol al 9 d'agost i del 2 al 13 de setembre.

CONSELL COMARCAL DE LA SELVA

Bústia

El centre de Vidreres

Com a ciutadà de Vidreres voldria expressar la meua preocupació per l'evolució catastròfica del centre de Vidreres, afectat per una gestió nefasta i poc evolutiva en temes d'urbanisme.

Fa un any i mig que he vingut a viure a Vidreres, al carrer Quirze Jordà, al centre del poble. L'experiència que he tingut ha estat la de comprovar com un poble pot deixar de la mà de Déu uns carrers i una permissibilitat a l'hora de deixar aparcar els cotxes a la vorera que m'ha sobtat. Crec que els polítics haurien d'adonar-se de la poca coherència que han demostrat a l'hora de modernitzar i adaptar un centre, amb infraestructures i serveis, que apostessin per millorar la vida del ciutadà que hi viu, així com per a les persones que ens visiten.

Crec que la població de Vidreres ens mereixem un centre, com a mínim, decent i alhora símbol d'una modernització del poble. Els projectes són molts, però sempre acaben a l'arxiu i mentrestant el centre es converteix en uns carrers de mala mort i en un eslògan que podrien utilitzar a l'Ajuntament dient: "Vine al centre de Vidreres i no et preocupis de deixar el cotxe on vulguis".

CARLES MURIEL

Foto: Xavier Jorquera

27a Fira de Tractoristes de Vidreres

Els passats dies 11 i 12 de maig, com és habitual des de fa 27 anys, vàrem celebrar una vegada més una altra edició de la nostra Fira de Tractoristes.

La nostra voluntat és que any rere any es vagi constituint com un referent de les nostres comarques, però sempre amb la intenció de no convertir la Fira en un mercat gegant tal com passa amb moltes altres fires de les moltes que se celebren arreu.

Si agafem el diari, veurem que cada setmana hi ha dues o tres fires, algunes d'elles amb un fort arrelament tradicional i d'altres de recent creació, però tant les unes com les altres comencen a semblar clòniques: omplir amb el màxim de parades i parades, alguna composició de pintura i al final un concert o un ball. La majoria de les fires s'organitzen amb un cop de telèfon, hi ha diverses empreses que pagant ho fan tot: la publicitat, la seguretat, porten artesans i, fins i tot, poden organitzar el bar, els àpats i el tema de l'aparcament.

Nosaltres hem estat moltes vegades temptats d'agafar el camí fàcil, omplir l'esplanada de venedors i ramaders, trucar una empresa i pagar i d'aquesta manera, poder-nos dedicar a passejar per la Fira donant la mà a tothom i repartint somriures de tan bé com ha quedat. Segurament el nostre estil té molt que desitjar, canvis d'horaris a última hora, cotxes mal aparcats, activitats sense explicar, manca de senyalització, etc., però tot això, que amb el temps intentarem millorar, no ho volem canviar per una fira convencional. L'única manera de tenir a Vidreres una Fira reconeguda i poder competir amb l'allau de fires que van sortint dia rere dia és essent fidels a una política de Fira casolana, amb només artesans reconeguts sense revenedors, buscant sempre una vessant didàctica, lúdica en la qual la gent hi pugui participar i aprendre, intentant tenir un tema monogràfic que sigui d'alguna manera "l'estrella". Aquest any, per exemple, ha estat "el bosc"; no ho vam poder fer com ens hauria agradat, ja que la pluja intensa de la setmana anterior a la Fira i del mateix dissabte va fer endarrerir una mica tot el muntatge. Tot i així, pensem que es va poder veure una rèplica prou aconseguida del que realment és un bosc mediterrani.

Estem oberts a tota mena d'idees i col·laboracions per a la Fira de l'any vinent, ja n'hi ha hagut algunes com ara recuperar l'exposició de flors que s'havia fet durant un temps a Vidreres, ampliar la mostra de bestiar, fer una exposició de com es feia la bugada... Recollim aquestes aportacions i estem a la vostra disposició per recollir altres idees i acceptar tota mena d'ajuda, també ens agradaria recuperar algun plat típic vidrerenc que s'hagi deixat de fer o que es faci poc.

Ens podeu trobar durant tots els divendres no festius cap a les deu de la nit al Casino la Unió o bé podeu parlar amb en Josep Martorell a la Cooperativa de Vidreres (el Sindicat), trucant al telèfon 972 85 03 80.

LA JUNTA DE TRACTORISTES

Al mig, Enric Canada, professor de l'Escola de Música de Vidreres (Foto Estudi Albert).

Un professor de l'Escola de Música de Vidreres amb el fenomen "Operación Triunfo"

El professor de percussió i bateria de l'Escola de Música de Vidreres Enric Canada forma part aquest estiu del grup de músics que acompanyen al concursant d'"Operación Triunfo" Manu Tenorio.

El cantant té una setantena d'actuacions programades per tota la geografia espanyola i, a més a més de l'Enric a les percussions, en un principi està acompanyat de bateria, teclat, baix i guitarres, tot i que no es descarta l'ampliació amb més músics si es dona el cas.

El professor de la nostra escola té un extens currículum que inclou actuacions i gravacions amb artistes de renom com Lluís Llach, Joan Manel Serrat, Celia Cruz, El Último de la Fila i d'altres. Actualment centra la seva carrera musical en el grup Gazpacho, coliderant-lo amb l'Alfons Castillo, un altre professor de l'Escola de Música de Vidreres. Amb aquest grup recentment han enregistrat un CD i estan a punt de fitxar per una multinacional per a la seva difusió.

ESCOLA DE MÚSICA

Vidreres és el cinquè municipi de la Selva en habitatges contractats i acabats durant els últims 15 anys

Vidreres ocupa el cinquè lloc, entre els 27 municipis de la comarca de la Selva, en nombre d'habitatges contractats (1.282) i acabats (920) durant els últims quinze anys, és a dir, en el període 1987-2001, d'acord amb un estudi de la Delegació de Girona del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya sobre l'edificació a les comarques gironines.

A les comarques gironines, en aquests quinze anys, els habitatges de nova construcció que es varen contractar van ser 133.576 i els acabats 100.138, segons l'estudi, que indica que la Selva, amb 27.631 habitatges contractats i 20.164 acabats, va ser superada únicament pel Baix i l'Alt Empordà.

Quant al rànquing d'habitatges de nova construcció a la Selva, l'estudi detalla que en el període 1987- 2001 Vidreres només se situà per darrere tres municipis de la costa -Blanes (8.012 habitatges contractats i 6.159 acabats), Lloret de Mar (6.559 i 4.459) i Tossa de Mar (1.919 i 1.278)- i de la capital de la comarca, Santa Coloma de Farners (1.593 i 1.119).

Si fins l'any 1990 s'acabaven més habitatges a la costa que a l'interior, des d'aquesta data la tendència s'ha invertit, revela l'estudi del Col·legi, que atribueix aquest canvi a la davallada que ha patit la construcció de segones residències que, tret del cas de la Cerdanya, se centra bàsicament en els municipis costaners.

Autocars R. Mas, més de 140 anys transportant viatgers

L'empresa vidrerenca Fills de Rafael Mas SL, concessionària del servei públic regular de transport per carretera de Lloret de Mar a Girona, va canviar el passat mes de maig la seva denominació social i va passar a anomenar-se Autocars R. Mas SL, segons ha informat la mateixa societat.

Aquest canvi de denominació, publicat en el DOGC del 13 de maig de 2002, té la seva importància, però no tanta com el fet que coincideix amb l'acompliment dels 40 anys de la constitució de la societat Fills de Rafael Mas SL i que s'ha dut a terme en unes dates en què l'empresa "compleix 142 anys restant al servei responsable del transport diari de viatgers per carretera", segons les mateixes fonts.

Curset per aprendre a ballar sardanes

DEL 2 DE JULIOL AL 22 D'AGOST ELS DIMARTS I DIJOUS AL VESPRE

A la Sala del Casino

PETITS: de 9 a 3/4 de 10 / GRANS: de 3/4 de 10 a 2/4 d'11

Organitza: Agrupació Sardanista "Bella Dansa" de Vidreres

I recordeu:

DISSABTE 24 D'AGOST - NIT DE LA SARDANA

Amb obres dels compositors vidrerencs

VIDRERENCS AMB LA SELECCIÓ CATALANA DE FUTBOL.- A la imatge, els vidrerencs i vidrerencques que van omplir dos autobusos per anar a veure el partit de futbol entre la selecció catalana i la selecció brasilera disputat al Camp Nou, l'estadi del F.C. Barcelona, el passat 18 de maig, un partit que va estar envoltat d'un extraordinari ambient, tant al camp com a les graderies, que estaven plenes de gom a gom.

C.B. NOU CAULÈS AMB LA SELECCIÓ CATALANA DE BÀSQUET.- El passat dijous 27 de juny, el club va anar al Palau Sant Jordi a donar suport a la selecció catalana de bàsquet en el partit Catalunya-Croàcia. Es varen omplir dos autobusos amb aproximadament un centenar de persones, que varen poder comprovar el gran ambient del Palau i constatar que la nostra selecció podria competir per medalla en qualsevol competició internacional.

SOPAR DE 8È D'EGB DE LA QUINTA DEL 78 AL SALVADOR ESPRIU.- El passat 18 de maig es van reunir els alumnes que l'any 1992 van fer a l'escola Salvador Espriu el 8è d'EGB (quinta del 78). La celebració va començar amb una sessió fotogràfica a l'escola on varen poder recordar els anys de primària. El sopar es va portar a terme a Lloret de Mar i va seguir amb gresca fins a la matinada.

La Jornada de portes obertes de la Llar d'infants es va celebrar el 17 de març.

Jornada de portes obertes a la Llar d'infants

El passat diumenge 17 de març es va fer a la Llar d'infants la primera *Jornada de portes obertes*. L'objectiu era que tothom pogués veure la Llar i l'ampliació que s'hi va portar a terme durant aquest curs.

En el transcurs d'aquesta jornada es va poder veure una exposició de fotografies de grup des de l'any 1970 (any en què va començar l'activitat de la Llar com a tal) fins al curs passat. Un total de 65 fotografies de grup: uns 1.000 nens i nenes.

Preparant aquesta exposició vam poder comprovar que "tots" ens havíem fet grans; tant els nens i nenes que han passat per la Llar com les educadores. Ens vam adonar que dels primers infants que van venir a la Llar, alguns hi tornaran a venir el proper curs amb els seus propis fills i que d'altres malauradament ens han deixat.

També s'hi podia veure una exposició sobre el treball que es porta a terme amb els nens i nenes de 2-3 anys sobre el "Coneixement del nostre poble". Aquesta exposició, juntament amb una ponència, la vam presentar a Girona en el marc de les "Primeres jornades d'intercanvi 0-3".

A més a més hi havia diferents exposicions sobre algunes de les activitats que es porten a terme a la Llar d'infants: jocs heurístics, experimentació amb diferents materials, sortides, colònies...

Juntament amb les exposicions es va passar un vídeo on s'hi podia veure una mostra de les diferents activitats que es fan a la Llar.

Per nosaltres va ésser molt gratificant veure que la Llar va estar sempre plena de gent que anava entrant i sortint. Uns venien perquè els feia il·lusió veure com havia canviat la Llar des dels seus inicis, altres perquè durant el proper curs 2002-2003 tenen previst portar-hi el seu fill o filla i volien veure com era, d'altres perquè volien veure quines reformes s'hi havien fet i també hi havia qui venia perquè tenia certa curiositat per saber com era la Llar d'infants.

Esperem que tothom s'emportés una bona impressió de la nostra escola!

Preparant les diferents exposicions per aquesta "jornada", ens hem adonat del gran canvi que ha experimentat l'escola, de la feina i l'esforç que entre tots hem anat fent per tal de fer el canvi de "guarderia" a Escola bressol i ens ha omplert de satisfacció veure que ho hem aconseguit.

Des de la Llar volem expressar el nostre agraïment a tots els que van venir a passar un matí agradable amb nosaltres.

Fins a la propera.

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL

A tu, Victòria

Aquest curs t'hem trobat a faltar. El que no podíem imaginar és que seria per sempre.

Fa pocs dies a la Llar es va fer la primera jornada de portes obertes, 23 anys. En tot el que vam buscar i trobar des dels inicis, hi eres tu.

Tots els començaments són difícils i a la Llar no ha sigut una excepció, sovint ens explicaves el que havia canviat l'escola durant tots aquests anys. El que tu no ens deies és que són les persones que hi treballen les que fan escola i com tenies molt clar, totes les famílies que hi han passat.

Tenies el do de dir la paraula adequada en el moment oportú, la teva vitalitat i alegria ens han demostrat, a nosaltres i a tots els pares i mares que han tingut la sort de portar els seus fills i filles amb tu, que eres una part molt important de la nostra Llar.

El que sabem totes les que hem conviscut amb tu és que et trobarem a faltar i que ens manca una part molt important del nostre equip, aquella injecció d'energia que ens donaves sovint. Però el que sí tenim clar és que ens has deixat un bon llegat a cadascú pel que deies, feies i eres.

A l'escola sempre hi haurà aquell racó, activitat, foto, vídeo o festa que sempre ens semblarà que tu encara hi ets.

No hem perdut només una companya de feina, ens ha deixat una gran amiga.

Moltes gràcies per tot el que ens has donat!

LES TEVES COMPANYYES DE LA LLAR

Alumnes de l'escola Salvador Espriu del curs 1997-1998.

El nostre pas per l'escola

Som uns alumnes de sisè de l'escola Salvador Espriu.

El que més recordem de l'escola son les colònies i les excursions i també les festes que hem celebrat. Les millors colònies de tots els cursos han estat les de cinquè, que vam anar a la neu. Vam estar tres dies esquiant sense parar i dues hores de classe amb un monitor. No ens podem queixar perquè hi ha escoles que no van de colònies.

De les excursions que hem fet les que més recordem són les que vam fer a les Illes Medes a primer i a l'Aquàrium de Barcelona a segon. També recordem la que vam fer a quart al zoo de Barcelona.

Quant a les festes, la de Sant Jordi la fem pel nostra compte i la celebrem canviant llibres a la "Fira del llibre usat" i llegim després una estona, en el pati, els llibres que ens intercanviat. També, a la tarda, fem un acte literari on llegim els treballs que nosaltres hem fet i finalment fem una xocolatada amb melindros. També algun any hem fet una representació teatral de la "Llegenda de Sant Jordi".

La Castanyada és molt divertida perquè els de cinquè i sisè preparen jocs i atraccions per als més petits. La classe de sisè vam fer una un laberint sec i una cistella per als de primer.

També celebrem la festa de Nadal amb una cantada de nades i on els alumnes de sisè vam escenificar

La Festa de Sant Jordi de l'any 1997 a l'escola.

Preparant la representació del dia de Sant Jordi de l'any 1998.

Alumnes que van anar a la casa de colònies Mondieu, de Platja d'Aro, el 28 i 29 de maig del 99.

un conte que va servir de fil conductor perquè tots els alumnes dels diferents cursos recitessin el seu poema.

Per nosaltres, la festa de final de curs és la millor, perquè és divertida i ja s'ha acabat el col·legi. Pots muntar a cavall, hi ha una pista de karts de circuit, inflables i les parades que munten els pares i mares d'alumnes on pots anar acumulant punts i canviar-los per regals de la tómbola.

ABEL ERENA, MARIO PUERTA, JAIME MUZAS I EDUARD BAS

Festa de l'escuma celebrada el 12 de juny de 1998, dins la festa final del curs 97-98.

Alumnes de 2n de batxillerat i professors del centre amb els alcaldes de Vidreres i Maçanet el dia de la festa de comiat.

Comiat dels alumnes de segon de Batxillerat

El passat 21 de juny es va celebrar la tradicional festa de comiat dels alumnes de 2n de Batxillerat de l'IES de Vidreres.

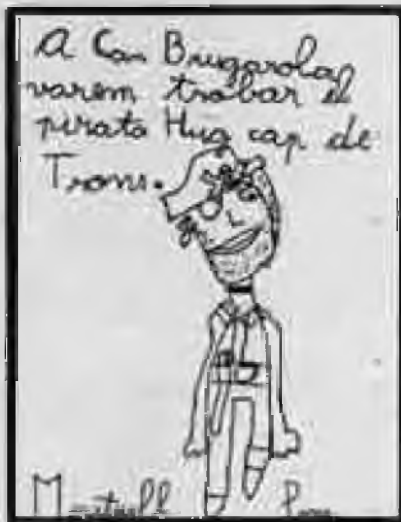
L'acte es va iniciar amb una salutació de comiat per part de la direcció del centre, seguida d'uns breus parlaments per part d'Antoni Guinó, alcalde de Maçanet i Jaume Figueras, alcalde de Vidreres.

A continuació es va fer el lliurament d'un diploma i d'una orla als alumnes que havien acreditat. Tot seguit, els alumnes, juntament amb els seus pares, els professors de l'IES i les autoritats municipals, van gaudir d'un refrigeri en el "campus de l'IES" subvencionat per l'AMPA.

IES DE VIDRERES

COLÒNIES CICLE INICIAL.

Aquí teniu un petit recull de la nostra estada a Can Brugarola de Canet de Mar els dies 3, 4 i 5 de juny.

Jornades multiculturals a l'escola Sant Iscle

Del 15 al 23 d'abril, vàrem organitzar unes *jornades multiculturals* on hi van participar els alumnes, els mestres i, els pares i mares de l'escola.

El principal objectiu d'aquestes activitats era reflexionar sobre temes com: la desigualtat nord-sud, el comerç just, les migracions, els drets dels infants, la vida d'un nen o adult en el tercer món....

Per treballar aquests temes vàrem disposar de material gràfic i visual cedit per algunes ONG.

Les activitats realitzades van estar les següents:

A la planta baixa de l'escola es van muntar dues exposicions:

Noaga, la nena de Burkina Faso.

L'escola de la Fàtima.

Els diferents cicles també van poder triar entre 4 vídeos diferents:

Un dia en la vida del nen.

Moçambic: el país de Beto i els seus amics.

L'Alejandro i la María Luisa (Guatemala).

En Kevin, viure del cacau.

A la biblioteca de l'escola es van crear grups, per jugar amb els: "*Jocs d'arreu del món*".

Durant aquesta setmana vam tenir la col·laboració d'algunes mares que venien a les classes per explicar-nos coses dels seus països d'origen.

El dijous 18 d'abril, va venir una monitora de "*Intermón Oxfam*", la qual va organitzar una gimcana sobre **els drets dels infants**. Tots els nens i nenes de primària van participar-hi. Es van formar 9 grups d'uns 18 alumnes barrejats de primer a sisè. Va funcionar molt bé i els nens i nenes van disfrutar i van aprendre més, sobre els seus propis drets.

Durant aquests dies els nens també van treballar dins les matèries pròpies de la classe, temes relacionats amb la interculturalitat.

El dimarts 23 d'abril, diada de Sant Jordi, vam fer la cloenda d'aquesta setmana. Al matí els nens i nenes van ballar danses d'arreu del món, i finalment un grup d'alumnes de totes les edats van ballar una sardana. La tarda es va organitzar en tallers: n'hi havia diferents on es realitzaven diverses activitats, els nens passejaven, triaven i feien cua al taller que més els interessava. Als tallers hi havia tant mares, com pares, com mestres que s'ocupaven del funcionament i ajudaven en tot el que calia.

Si voleu més informació sobre el tema i/o d'altres relacionats amb l'escola, només cal que visiteu la nostra pàgina web que té la següent adreça:

<http://www.xetc.es/ceip-santiscle-vidreres>

CEIP SANT ISCLE

Ball a ritme de salsa.

Tatuatges amb henna.

Jocs d'arreu del món.

FE D'ERRADES.- La fotografia que il·lustrava l'article "APA escola Sant Iscle" del número anterior de la revista no es corresponia amb la informació.

L'equip de Segona Regional de la temporada 2001-2002.

Club Escola de Futbol Sporting Vidrerenca

Futbol: esport o negoci. Molts segurament no sabrien què contestar i a més s'hi podria afegir allò de sentiments, fantasies i, fins i tot, alguna vegada violència, només cal llegir els diaris esportius, veure les notícies d'esports a la televisió o simplement escoltar la ràdio. Hi ha moments de l'estiu que més valdria la pena dir allò de "ja s'ho faran" perquè el futbol deixa de ser esport i es converteix en un circ o un mercat persa fins a un punt que com a esportista arriba a fer vegonya.

Nosaltres, en canvi, entenem l'esport com a tal, tocant de peus a terra i lluitant molt perquè el poble tingui uns equips dels quals tots poguem sentir-nos orgullosos. Per això, és ara quan tenim més feina a nivell de junta.

Quan rebeu aquesta nova edició de la revista EL REC CLAR i llegiu aquestes ratlles, veureu que la gent que està al darrere d'aquesta entitat és quan té més coses a fer.

- 1- Passem balanç. Balanç de la temporada 2001-2002. Una temporada que la podríem qualificar com a important, on assolim una classificació excel·lent dins la categoria de Segona Regional, posant les coses molt difícils a equips de pressupost i potencial esportiu molt superior al nostre, i on la filosofia de l'entitat és confeccionar un equip en base a allò que diríem "talonari". De ben segur ja sabeu que la nostra filosofia és una altra.
- 2- Una temporada que significa el comiat del senyor Rafael Gil com a entrenador d'aquesta entitat després d'una sèrie de temporades al front de la mateixa. A ell, doncs, és el moment d'agrair-li la col·laboració al llarg d'aquest any i desitjar-li tota la sort del món enfront dels clubs que opti a dirigir.
- 3- La contractació de l'entrenador de la temporada vinent. En

aquest cas, un vell conegut de la gent de Vidreres, ja que en l'època en què el Vidreres CF va ascendir a Regional Preferent, formava part d'aquella plantilla, a més d'entrenar equips de futbol base amb molt bon criteri: parlem del senyor Carles Casadevall.

- 4- La configuració de la plantilla per la temporada vinent: altes i baixes. Planificació de la pretemporada i la nova temporada.
- 5- La lluita constant amb l'Ajuntament per tal d'aconseguir que les instal·lacions i l'aportació econòmica que rep del mateix estigui en consonància a tenir un equip a la categoria de Segona Regional i un altre a la categoria de futbol d'empreses, ambdós amb jugadors vidrerenca que fins i tot ens han ajudat econòmicament a tirar endavant:
 - El camp, "encara no raja", i hem de donar gràcies que l'any ha estat plujós i no ena ha calgut en demasia fer ús de la cuba. És a dir, molta instal·lació, però, d'aigua, la del cel i prou.
 - La subvenció, minsa, minsa, minsa. 300 euros. De pena. Amb això no es va enlloc. I si volen competir amb la resta, tot i que els nostres jugadors no veuen una "missa", caldria ésser molt més generosos, adonar-se del que representem i entendre que 300 euros els dona com a premi qualsevol màquina escurabutxaques.

És a dir, que som pocs, molt pocs, i que voldríem que algú més ens ajudés. Per això restem oberts a tothom qui tingui ganes de fer coses pel poble i més concretament per l'esport a Vidreres. Dit això, esperem que poguem gaudir d'un bon estiu i retrobar-os al camp durant la pretemporada, salutacions d'aquesta Junta Directiva.

LA JUNTA DIRECTIVA

Masnou guanya els 1.500 m del Campionat d'Espanya universitari

L'atleta vidrerenca Gemma Masnou va guanyar la prova dels 1.500 metres lliures del Campionat d'Espanya universitari disputat a Saragossa el segon cap de setmana de maig de 2002.

El dissabte 11 de maig, Gemma Masnou, amb una marca de 4:49:35, ja va fer el millor temps de les eliminatòries, que es van disputar amb un fort vent en contra. L'endemà, diumenge 12 de maig, l'atleta vidrerenca va guanyar la final amb un temps de 4:37:55, imposant-se a Esther Salim (4:38:01) i Leire Medina (4:38:67).

Una setmana més tard, Gemma Masnou va participar amb el seu club, el Joventut Atlètica Sabadell, a la prova de la lliga de 1a divisió catalana de clubs disputada a Vic. En aquesta competició, l'atleta vidrerenca va tornar a guanyar la cursa de 1.500 metres lliures amb un temps de 4:41:46 i el seu club va acabar classificant-se en cinquena posició en la categoria femenina.

Ludibàsquet 2002, un triple pas endavant

En aquest Ludibàsquet, tot i només ser la segona edició, hem arribat a la majoria d'edat, ja que estem convençuts que hem avançat en el temps i ens hem fet grans abans d'hora, estem segurs que hem fet un triple pas endavant.

El primer pas l'hem fet superant la por. La por a allò que ens podia fer suspendre l'activitat programada des de fa mesos, que esborrés de cop i volta l'esforç, el sacrifici, les il·lusions nostres i de la canalla participant. Hem superat la pluja amb capacitat de treball, imaginació, coordinació i improvisació que només poden sortir quan hi ha una voluntat i determinació d'aconseguir l'objectiu per damunt de tot, això sí, en combinació amb la bona voluntat d'unes persones per oferir-nos l'espai físic que necessitàvem.

El segon pas l'hem fet semblant confiança, serietat i fidelitat entre tots els equips participants, ja que els hem pogut oferir allò que els vàrem prometre, han pogut participar en el Ludibàsquet amb un nivell organitzatiu alt, tot i les dificultats amb les quals ens hem trobat.

I, finalment, hem fet un tercer pas molt important: la implicació de quasi la totalitat de persones que formen el club, els monitors, els delegats, els entrenadors i sobretot la immensa majoria de pares. Aquesta fita suposa reforçar enormement els dos pilars en els quals el club està constituït: la il·lusió i la participació, sense aquests no podríem tenir ni la capacitat de treball ni el sacrifici ni la il·lusió per organitzar no només el Ludibàsquet, sinó per fer funcionar el club.

Ara, però, hem de ser conscients que arribar a la majoria d'edat tan ràpidament no ens representi un problema, hem de saber assimilar aquest fet amb humilitat per créixer amb fonaments, per ésser més grans amb una base sòlida, així ho veiem des de la junta i, en conseqüència, hem començat a posar la primera pedra. Paral·lelament a la voluntat de voler eixamplar la junta directiva amb persones que provenen de tots els àmbits amb una mentalitat clarament integradora, ja ha començat a funcionar una comissió independent de la junta per preparar la propera edició del Ludibàsquet que entenem serà molt important pel crèdit que hem aconseguit enguany. Per part del club volem que el Ludibàsquet es converteixi en una referència important que doni a conèixer el nom de la nostra vila per tot arreu. De fet, la riuada de persones que varen fluir i varen donar vida a Vidreres ja ens indica que comencem a ser aquest referent, i de la mateixa manera que la Fira de Tractoristes i la Festa del Ranxo ho són en el seu àmbit i honoren i escampen el nom de Vidreres més enllà de la comarca, el Ludibàsquet també vol afegir-s'hi des de la seva vessant esportiva.

Per acabar, volem donar les gràcies a: Federació Catalana de Bàsquet, Diputació de Girona, Consell Comarcal de la Selva, Ajuntament de Vidreres, Exèrcit de Terra, Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, Caixa de Girona, Caja de Madrid, Caixa de Catalunya, Ràdio Marina, El Punt, Diari de Girona, Revista Xarxa, Restaurant Can Magí, Restaurant Can Pou, Cafeteria-Granja l'Estrada, Llet el Castillo, Casa Darnés, Coca-Cola, Font Vella, Haribo, Distr. Aguilera, Arròs de Pals, Comercial Totauto, Plàstic Cerdà, Gràfiques Masanet, Hotel Mercury, Embotits Casademont, Can Banyoles, Antonio Ruz, Fira de Tractoristes i Comissió del Ranxo.

C.B. NOU CAULÈS

Campions comarcals d'escacs

Durant tot l'any, els nens, nenes i joves que volen aprendre a jugar a escacs, perfeccionar tècniques i passar-ho bé es troben al Centre Cívic cada tarda de divendres.

Dels 23 participants que hi ha ara, cinc (Albert Lloreda, Albert Sagrera, Juan Sebastián Saldarriaga, Jordi Becerra i Carles Ros) van ser els que ens van representar al Campionat Comarcal d'Escacs que es feia a Santa Coloma de Farners. Les seves classificacions van ser les següents: Albert Lloreda, segon empatat a punts amb el tercer; Albert Sagrera, cinquè empatat a punts amb el quart i Juan Sebastián Saldarriaga, vuitè, en categoria aleví; i Carles Ros, segon, i Jordi Becerra, tercer, en categoria cadet.

Després d'haver-se classificar en aquests campionats, en Carles Ros i en Jordi Becerra en categoria cadet i l'Albert Lloreda en categoria aleví van passar a disputar el Campionat Provincial de Girona, competició a la qual només hi tenen accés els tres millors jugadors de cada comarca de les diferents categories. En aquest campionat ja no van poder aconseguir la classificació per al Campionat de Catalunya, però esperem que l'any vinent ho aconseguixin. Així doncs, de moment som campions d'escacs de la comarca de la Selva.

CLUB D'ESCACS DEL CENTRE CIVIC
DE VIDRERES

Vidreres té equip de volei

Ja fa cosa d'un anyet que un grup de noies hem format un equip de voleibol.

Entrenem tres cops per setmana i juguem un partit cada cap de setmana. L'any passat només entrenàvem, però ara hem fet una lliga d'hivern i d'aquí poc acabarem la lliga catalana juvenil (territorial de girona grup C).

Des que hem començat que ens agrada molt i per això hi posem dedicació i esperit; de mica en mica la nostra tècnica va millorant i podem disfrutar més. Estem en una societat en la qual el futbol acapara l'atenció de gairebé el 80% dels espectadors i això fa que molta gent es deixi perdre partits d'esports tan interessants com el voleibol.

El voleibol és un esport poc potenciat, així que la informació d'aquest també és poca, per això us parlarem una mica per sobre de les característiques del voleibol.

En aquest esport no hi ha contacte físic i, per tant, no hi ha violència. Cada jugada s'ha de pensar prèviament, ja que només es disposa de tres tocs per completar-la. El volei necessita molta concentració, les jugades poden ser molt ràpides (un punt pot durar de 3 a 4 segons). En aquest esport tant espectacular per la seva rapidesa és molt important que tothom sàpiga fer totes les funcions dintre de la pista, a vegades et trobes que has de fer la feina d'un company en un moment donat. La mida del camp (9x9 m) fa que no s'hagi de correr tota l'estona amunt i avall i que no sigui tant esgotador. El voleibol té una característica important i avantatjosa per tots els membres de l'equip, i és que la pilota sempre va a parar a qualsevol lloc del camp, així que en el voleibol no hi ha "xupons", tots toquen, més o menys, la pilota per igual.

En definitiva; si ens parem a pensar, el volei és un esport molt divertit, poc esgotador, poc violent i molt gratificant.

El Club de Volei Vidreres vol que el voleibol s'arregli fort i vagi endavant en aquest poble i animem a qualsevol noi o noia que s'apunti, ja que no és un esport que requereixi una gran resistència física, només necessita molta pràctica, dedicació i concentració.

Si t'interessa jugar a voleibol i no saps com fer-ho, adreçat al pavelló municipal de Vidreres i pregunteu a l'encarregat.

La nostra intenció és fomentar el volei per així poder ampliar els equips. Ja sigui apuntant-te a volei, o a judo, o a bàsquet, o a fútbol, no deixis que el sofà agafi la forma del teu cul.

L'equip Juvenil femení i l'equip Sènior masculí del Volei Vidreres voldríem agrair a tothom que ens ha recolzat tant als partits com als entrenaments i donar gràcies als nostres entrenadors que tenen molta paciència amb nosaltres. També animem a la gent de Vidreres que vingui a veure els partits de voleibol tant masculins com femenins.

Escolta bé: mai és massa tard per començar un nou esport!

CLUB DE VOLEI VIDRERES

El C.B. Nou Caulès informa:

Que amb motiu de la creixent participació de nens i nenes a l'escola de bàsquet **necessita urgentment monitors i monitores de Vidreres per treballar-hi, amb moltes possibilitats de continuar durant els campus d'estiu i de Nadal. No és necessària experiència com a entrenador/a de bàsquet.**

Els/les interessats/des podeu adreçar-vos al número de telèfon i fax **972 85 03 11** (és un contestador automàtic on heu de deixar el vostre nom i el telèfon de contacte). També podeu fer aquest pas mitjançant l'adreça de correu electrònic junta@noucaules.org.

L'Escola de Futbol Vidrerenca celebra el sopar de cloenda de la temporada 01-02

El passat divendres 28 de juny, el Club Escola de Futbol Vidrerenca va celebrar el sopar de final de temporada al restaurant el Molí de la Selva.

Van ser un total de 260 persones, d'entre les quals 105 eren jugadors, les que van gaudir d'un bon àpat que es va acabar amb l'acte de lliurament d'obsequis a tots els jugadors. D'aquesta manera es va posar punt i final a la temporada 2001-2002.

CLUB ESCOLA DE FUTBOL VIDRERENCA

Foto de grup dels nois i noies de Vidreres que van fer la Comunió Solemne l'any 1942 (Foto cedida per la família Serra Mallorquí).

La gent gran i els joves, una política d'integració a Vidreres

"La vellesa és la culminació de la vida, el temps de descans i de reflexió, el de la sapiència i la veritat".

GOETHE

La gent gran ha de saber que comptem amb ells

El segle XX s'ha caracteritzat per un augment considerable de l'esperança de vida de les persones, i aquest sembla que és un progrés que no s'atura. Els avenços de la medicina, la nutrició, la reducció de la mortalitat infantil, les condicions de treball, l'eficàcia de la medicina preventiva, de la medicina tradicional,... tot apunta en aquesta direcció. És en aquest sentit que podem afirmar que un dels reptes més antics i anhelats de la ciència -el d'allargar i millorar la vida humana- s'està aconseguint.

I aquí apareix un segon aspecte tant o més definitori que el primer: La qualitat de vida. Vivim més anys, però sobretot els vivim amb millors condicions físiques i mentals. *"Avui dia una vida llarga i saludable no és privilegi d'uns quants, sinó el destí de la majoria"*, segons afirmació del doctor Lluís Rojas Marcos.

Aquesta és la realitat a Occident, a Catalunya i a Vidreres. Avui els majors de 60 anys són més del 20% del global de la població. Si avui a Vidreres hi ha censats 5.800 habitants posem per cas, si fem números, unes 1.200 són persones de

més de 60 anys, i si comptem les persones de les urbanitzacions (no censades) aquesta xifra supera el nombre global de més de 2.000 persones de més de 60 anys al nostre municipi (entre censats i no censats).

No podem oblidar aquesta realitat. No podem sota cap concepte ignorar aquest col·lectiu. Tot al contrari, per molts motius, pel que han estat, pel que han donat, pel que són, pel que poden donar, els hem de tenir molt present a l'hora d'organitzar el nostre poble. Seria imperdonable que no ho féssim així. Ells ens ajudaran a "re pensar Vidreres" i la seva projecció en aquest futur que ens demanen els nous temps. Ells ens ajudaran en el canvi i la transformació que necessita Vidreres.

La gent gran ha de saber que comptem amb ells i amb la seva experiència, tant per al present com per projectar el futur, i aquest "comptar amb ells" només és possible a partir d'una política integradora a Vidreres.

Can Xiberta i l'antiga caserna de la Guàrdia Civil a Vidreres

Fa menys d'un any el poble de Vidreres ha adquirit dues propietats immobiliàries que s'han de restaurar i adequar: l'antiga caserna de la Guàrdia Civil i la finca de Can Xiberta, ambdues molt cèntriques i ben situades (l'lastima dels problemes d'aparcament futur que presenten totes dues) i que es podrien adaptar, qualsevol d'elles, per instal·lar-hi un Centre de Dia per a gent gran. És cert que qualsevol de les dues opcions costarà molts i molts diners d'adequació i restauració, però

s'ha de mirar sobretot el rendiment social que representarà per a la nostra gent gran de Vidreres. Si realment pensem en ells, ho hem de fer. Altra cosa és que s'hauran de buscar recursos econòmics de sota les pedres per no gravar les arques municipals, però val la pena que entre tots fem un sacrifici i treballem en aquesta línia. La Generalitat de Catalunya ens ha d'ajudar. Estem segurs que ho farà.

CiU dóna suport a les dues operacions, la compra de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil i la permuta de Can Xiberta, qualsevol de les dues amb els seus avantatges i inconvenients és vàlida per a un Centre de Dia per a gent gran, i la propietat que es descarti serà vàlida per a altres usos, com un taller d'història de Vidreres, un centre d'entitats, una biblioteca, un museu d'eines de pagès i costums de Vidreres... Són infinitat els usos que es podria donar a la opció descartada un cop fet en una de les localitzacions el Centre de Dia per a gent gran, que no oblidem fa molta i molta falta des de fa temps.

Una política integradora a Vidreres

Per a Convergència i Unió de Vidreres, una política integradora vol dir obrir connexions generacionals, culturals, territorials,... per tal de facilitar la convivència, el treball, el lleure,... de tots els vidrerencs i vidrerencs de totes les edats.

Si Vidreres vol ésser un poble modern, no podem malbaratar l'enorme potencial de coneixements, experiència, vitalitat i ganes de col·laborar de la nostra gent gran. Per aconseguir això per damunt d'una política específica per a la gent gran el que cal és integrar.

No podem fer diferents pobles de Vidreres (el Vidreres dels joves, el dels grans, el dels rics, el dels pobres, el Vidreres del nucli, el Vidreres del Mas Flassià, el de les urbanitzacions, els d'aquí, els de fora,...). Vidreres és únic, format per la seva diversitat i complexitats, però que entre tots fem el poble. El nostre.

Tot això no vol dir que l'Ajuntament no hagi de fer accions específiques per a la gent gran, al contrari, l'Ajuntament s'ha d'implicar en programes per a la gent gran, programes de millora sanitària, programes de cultura participativa, millores urbanístiques per aconseguir un poble sense barreres arquitectòniques, un poble en què ens hi sentim tots bé.

Però, en tot cas, el que sens dubte hem de fer és entendre que la gent gran són ciutadans que hem d'acostar a la intensa vida (social, política, cultural, associativa...) de Vidreres. Quin poble de la nostra mida i característiques pot presumir de tenir 35 entitats associatives com les que hi ha a Vidreres?

L'ensenyament és la millor inversió, la cultura és el valor afegit

Aquest mateix criteri d'integració val per al pol oposat, és a dir, per a la gent jove de Vidreres. Tots hem estat joves (i molts encara ho són) i som conscients que és en aquesta època de la vida on es fixen els valors per al futur.

Si a Vidreres som capaços de canalitzar les inquietuds i la força vital dels joves conduïdes per l'experiència i sapiència de la gent gran, faríem un pas de gegant en aquesta política integradora.

Parlar de jovent és, entre altres coses, parlar d'educació i de cultura, i és a l'ensenyament i a la cultura on hem d'intensificar la nostra acció per una natural integració social.

No en tenim cap dubte, l'ensenyament és la millor inversió. La cultura és el valor

afegit. Tots sabem que en el tema de l'IES de Vidreres estan passant coses i certament molt bones: si fins ara s'ha hagut de conviure amb barracons prefabricats amb molts problemes, ara la Generalitat de Catalunya ens anuncia una inversió de prop de 3,6 milions d'euros (equivalent a uns 600 milions de pessetes) al nou IES de Vidreres, que com tots sabem és comarcal (Vidreres i Maçanet de la Selva bàsicament), però localitzat a Vidreres. Això és una gran notícia per al poble que no podem pas obviar. El poble de Vidreres hi posa els terrenys. Era una aspiració de fa anys i que ara ja és una realitat i que en menys de dos anys pot estar en funcionament per al nostre jovent i el de la comarca. Tot això és fonamental per la Vidreres del futur que CiU té en ment. El futur és avui.

Que cada jove de Vidreres pugui desenvolupar la seva pròpia personalitat

Més enllà dels dos eixos assenyalats, ensenyament i cultura, que sens dubte mereixen un capítol específic, moltes són les coses que poden fer-se des de l'acció municipal.

L'Ajuntament ha de vetllar, ha de promoure o organitzar els serveis necessaris per tal que cada jove de Vidreres pugui desenvolupar la seva pròpia personalitat.

Hem de fomentar i establir convenis amb el teixit associatiu. Organitzar un eficient servei d'informació (ocupació, treball, lleure, noves tecnologies,...) per a tots els ciutadans i ciutadanes de Vidreres i específicament per al jovent del poble. Afavorir la reducció econòmica específica per a gent jove de tarifes en serveis (públics i privats) per facilitar-los-hi l'accés. Incrementar la participació ciutadana, fomentar i coordinar el voluntariat, fomentar la cultura creativa,... i moltes altres coses.

Aquestes podrien ésser les polítiques específiques, però, per damunt de tot, cal que cada acció, cada acte, cada iniciativa que emprenguem sigui transversal, és a dir, que sigui per a tots els col·lectius, per a tots els ciutadans i ciutadanes de Vidreres i que mai parteixi de la marginació d'uns o d'altres.

Garantia de progrés i Relleu Generacional a Vidreres

Al Rec Clar d'abril d'enguany ja vàrem exposar, en el treball anomenat "CiU i la feina - Vidreres poble dormitori...? Busquem la nostra identitat", tot el que en pensàvem de la feina a Vidreres i el que representava de referència i il·lusió per al nostre jovent. El nostre repte és aconseguir que cap jove hagi d'allunyar-se de Vidreres per manca d'oportunitats. Ells són el present, els nostres vidrerencs i vidrerencques del futur. Si aconseguim integrar-los estem davant la millor garantia de progrés i relleu generacional a Vidreres.

CARLES MALLART FIGUERES
CAP LOCALA VIDRERES DE CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

La pudor i el soroll: uns mals veïns (2)

En el número anterior d'aquesta revista us informàvem de la recollida de més de tres-centes firmes demanant que la planta de l'empresa ATO deixi de contaminar l'aire amb les pudors i el soroll. Tot seguit us resumim les actuacions que, a partir d'aleshores, hem dut a terme.

Després de lliurar les firmes (340) a l'Ajuntament, es va mantenir una reunió amb l'alcalde, els regidors de Medi Ambient i Indústria, el gerent de l'ATO de Vidreres i cinc veïns. En aquesta reunió va quedar clar que hi havia consciència del problema i interès de totes les parts implicades per arreglar-lo.

Sobre la pudor

Les pudors provenen de la planta depuradora d'aigües residuals que l'ATO té a les seves instal·lacions. Com que l'organisme oficial amb competències sobre temes d'aigües i la seva depuració és l'Agència Catalana d'Aigües (ACA), el proper pas va ser una reunió, el mes de maig, d'Ajuntament, empresa i veïns amb la directora general d'aquest ens per tal de presentar-li la problemàtica i copsar el punt de vista de l'Administració sobre el tema. Va quedar molt clar que la millor solució era traslladar la depuració de les aigües residuals de la fàbrica a la depuradora de Sils-Vidreres. Es va deixar en mans de l'equip tècnic de l'ACA una primera valoració i estudi del tema. A instàncies dels veïns es va accelerar la convocatòria d'una altra reunió per conèixer-ne els resultats.

En aquesta darrera reunió, que va tenir lloc el passat 28 de juny, també hi van assistir dos representants de la Central d'Oviedo de la Corporación Alimentaria Peñasanta, propietària de l'empresa ATO, i el cap tècnic de l'ACA, que havia fet una primera aproximació a les possibles solucions. Es va posar de manifest, de nou, que per acabar definitivament amb les males olors cal portar les aigües de l'ATO a la depuradora Sils-

Vidreres, que s'haurà d'ampliar per poder absorbir i pretractar de manera específica la gran quantitat d'aigua residual de més que hi arribarà. Això implicarà la realització d'unes obres amb un cost aproximat de 160 milions de pessetes que hauria d'assumir en la seva totalitat l'empresa (la directora general va ser molt gràfica: qui contamina, paga) tot i que l'Administració hi aportaria importants ajudes.

Els representants de l'empresa van valorar positivament la solució, però la van condicionar a l'estudi del tema econòmic. Finalment, es va acordar que abans d'acabar el juliol es reunirien els tècnics de l'Agència amb els tècnics de l'empresa per tal d'afinar més els costos i elaborar un avantprojecte que se sotmetria a la consideració dels òrgans directius de l'empresa. Es va preveure que cap a finals de setembre ja haurien pres una decisió.

En cas de no veure viable aquesta solució, que de fet és l'única que acabaria definitivament amb el problema (i amb altres problemes com els abocaments accidentals a la riera, tal com va passar el 8 de juliol quan hi fluïa un líquid ben blanc), l'empresa està disposada a posar uns filtres a les instal·lacions actuals per tal d'eliminar les pudors. Sigui com sigui, encara haurem d'esperar una mica perquè el problema s'arregli.

Sobre els sorolls

Les actuacions entorn d'aquest tema s'estan portant directament amb la gerència de la planta de Vidreres, que ha encarregat un estudi acústic per definir la intensitat i la qualitat del soroll que produeix per tal de trobar la millor manera d'eliminar-lo. Confiem que aquest problema es podrà solucionar en un temps relativament breu.

Des d'aquesta comissió seguirem a l'aguait perquè no s'aturin les actuacions engegades i us en donarem puntual informació en següents números d'aquesta revista.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE CAN MORAGUES

Bústia

Espera'ns, amic Pere

Tot just fa un mes que un company ens ha deixat físicament, va dir prou, va decidir que ja havia lluitat prou, que ja no volia patir més. És el segon amic que el càncer ens arrenca quan encara no era l'hora, quan encara teníem molt per fer junts, encara teníem molt per aprendre tots plegats.

Trobarem a faltar aquella personalitat forta i honesta alhora, aquella empenta que a voltes havíem de reprimir per la seva potent embranzida que amenaçava d'esmicolar-ho tot. Recordarem sempre aquestes qualitats, les integrarem en el grup per no quedar apàtics, aturats... i et prometem que treballarem fort per aconseguir els objectius que amb tu ens vàrem proposar. Porta aquest missatge a en Leandre, retroba't amb ell i abraça'l tendrament en nom de tots nosaltres, compte amb el que feu, no sigui cas que ho revolucioneu tot allà dalt!

No us trobarem a faltar perquè en cada reunió, en cada trobada, sou presents en el nostre pensament i en el nostre cor, perquè esteu vius d'alguna manera dins cadascun de nosaltres. Arribarà un dia en què ens retrobarem i ens haurem enriquit espiritualment; aleshores serà el moment d'alegria i de grans esdeveniments. Fins que no arribi aquest moment ajudeu-nos a ser millors, a reveure!

ELS AMICS D'ERC

Sobre l'agonia del llenguatge i la raó

Durant el passat segle la humanitat ha desfermat les forces més insospitades i ha assolit cims del coneixement que durant mil·lennis ens havien estat inabastables. Tot i això vivim temps realment miserables. Quan el volum de coneixements és més gran, quan hi ha més possibilitats d'accés a la cultura que mai, quan l'ensenyament públic arriba a més població, veiem com creix al nostre voltant la pitjor de les misèries, la de tipus moral. Tot sembla dissoldre's en un mar de mesquinesa. La ignorància, secularment anatemitzada, esdevé de cop un valor en alça. El llenguatge decau i amb ell la consciència de les paraules. Ja no parlem de la mort de Déu, i és el subjecte humà qui agnitza enmig de les seves produccions tècniques. Quins temps aquests on fàcilment podem accedir i en la nostra mateixa llengua, a extenses produccions literàries, on tenim dotzenes de museus, cinemes, teatres, publicacions... i internet, i tot i així gran part de la població no només hi viu allunyada de tot aquest món, sinó que talment hi roman altivament d'esquenes, ignorant-lo manifestament. Una volta per les nostres places i carrers és suficient per percebre el terrible empobriment que ha patit el llenguatge de gran part del nostre jovent. Condemnats a proferir monosíl·labs i pobres argots inintel·ligibles, el seu món s'empeteix a marxés forçades. No oblidem que l'amplada del nostre horitzó mundà es correspon a la riquesa del nostre llenguatge.

Amb aquest empobriment declina també el discurs racional. Després de dos mil cinc anys de dura lluita, la Raó es troba més assetjada que mai. La gent gira la mirada de nou cap a nous i vells esoterismes i d'altres receptes barates per resoldre les seves cuites quotidianes. No és d'estranyar que en aquest brou miserable, sorgeixin o ressorgeixin noves formes de feixisme, tot i que, a diferència del dels anys trenta, aquest ha abandonat el seu culte a l'Estat i l'ha substituït per una extrema devoció al déu "Mercat".

L'explicació senzilla i ràpida, la culpabilització simplista del més feble i proper, les solucions directes, s'entronitzen i enverinen a una població cada cop més desculturitzada, despolititzada i desmoralitzada. Però tot això succeeix contemporàniament al gran triomf i expansió de la tècnica, expansió sens dubte condicionada per les necessitats d'un mercat que necessita expandir-se indefinidament si vol sobreviure com a tal. La nova barbàrie pot aparèixer d'aquesta fatal confluència entre creixent opulència tècnica i decadència moral i cultural. Creix llavors una mena de "lumpen moral" incapaç de responsabilitzar-se envers res, indiferent enfront els altres, portador d'un egoisme exacerbat, refractari a qualsevol acció col·lectiva que impliqui un "desinterès" en front els resultats cap a un mateix, i al mateix temps una insaciable avidesa per un consum desenfrenat i irracional.

Necessitem urgentment espais socials amplis i estructurats amb capacitat de generar una nova racionalitat i un nou llenguatge, més complex i matisat. Durant massa temps hem cregut que el millor camí, és el més fàcil i que la línia recta és la millor solució per unir dos punts; que més valien respostes ràpides i curtes i que no calia "embolicar-se". Aquesta cosmovisió acomodàcia ens pot acabar fent pagar un preu molt elevat. Una nova barbàrie està en marxa i només cal sortir als carrers i places de les nostres viles i ciutats per poder-la apreciar. Al costat del jove compromès que demana l'abolició del deute extern dels països pobres, que denuncia el paper dels grans centres de poder econòmic mundial en les injustícies del món o que s'embolica en la defensa del medi ambient, tant si és al seu poble com a l'Amazona, en creix un d'altre egoista, desmotivats i ignorant, que fa del racisme i la violència quotidiana, verbal o física, la seva minsa i repulsiva estructura moral. Aquest dualització moral i cultural, paral·lela, tot i que no exactament simètrica a la dualització social i econòmica

només es pot convertir en un element de aprofundiment de l'actual crisi civilitzadora i apropar-nos encara més a la catàstrofe. No crec que descobreixi res de nou si acabo amb l'asseveració que els poders polítics i econòmics ja han triat postura en front aquests dos models, i han decidit i no s'equivoquen, que els segons són força més rendibles des de tots els punts de vista, i que els primers al posar el dit a la xacra són un perill pels seus extraordinaris beneficis. Ells, engegats pel capital que s'acumula convulsivament davant els seus ulls, són incapaços de veure la gran pila de runa i escombraries que creix i creix a les seves espatlles. Senyalar amb el dit aquesta pila i aixecar la veu denunciant-la és avui una obligació cívico-moral de primer ordre.

RAÛL VALLS

Grècia: molt més que pedres i columnes

El mes de novembre, amb l'excusa de visitar una amiga que estava fent un projecte de voluntariat europeu a Grècia, vaig aprofitar per passar-hi uns dies. L'avantatge que té un viatge d'aquest tipus és que no coincideix amb l'època turística i que tens un guia que et tradueix i t'organitza l'estada, de tal manera que només t'has d'encarregar de comprar el bitllet d'avió.

En arribar a Atenes vaig trobar-me amb una ciutat gran i moderna, amb molts monuments, sobretot pedres i columnes. Una capital molt vital i cosmopolita que no s'assembla gens a la resta del país. Una tercera part dels grecs viu a Atenes (mentre que la mitjana de les capitals europees és del 11%). A més, la meitat de la indústria grega està concentrada al Pireo, el que origina una gran contaminació observable al pujar des del cim de l'Acròpolis, ja que el núvol de pol·lució queda sobre la ciutat.

Un cop a la ciutat hi ha 4 visites obligades: l'Acròpolis, el Parlament, l'Stadium i Plaka.

L'Acròpolis és la part alta de la ciutat, situada a dalt d'un turonet, i és el lloc on els primers grecs van ubicar els temples dedicats als seus Déus. Un dels temples més importants és el de l'Erecteion, destinat a la deessa protectora de la ciutat, Atenea, que li dona nom. El temple més conegut és el Parthenon, que es caracteritza per tenir la base lleugerament corbada, en comptes d'horitzontal, amb la finalitat de fer més estilitzat el conjunt de columnes, les quals tenen més ampla la part central.

La cultura grega va ser la inventora de la democràcia de tal manera que el Parlament té una gran importància dins la ciutat. Està situat a la plaça de Syndagma, on es poden observar els *evzones* de la guàrdia, traduït com els soldats de bonica cintura. Els dies de festa van vestits com a dones i per aquest motiu es diu que són escollits per les seves cames ben formades.

L'Stadium se situa al cor de la ciutat, i d'aquí a dos anys serà el lloc on es faran les Olimpíades. De fet, Grècia és el país on es van crear els Jocs Olímpics i per segona vegada a la història Atenes en repeteix

El canal de Corint que separa el continent de la península del Peloponès.

Acròpolis d'Atenes.

l'organització. A la ciutat, des que es va conèixer el nomenament, s'han fet millores (noves línies de metro, construcció de l'aeroport, noves carreteres, etc.). Però de totes maneres, amb la filosofia d'aquest país, ja veurem si tot estarà llest, o bé si serà un desordre...

Després d'haver visitat temples, ruïnes, edificis impressionants i moltes columnes i pedres, és bo arribar-se fins a Plaka, el lloc més animat i interessant de la ciutat. És una zona situada sota l'Acròpolis i s'hi poden diferenciar dues àrees. La primera és la que trobem immediatament després de l'Acròpolis amb carrers molt i molt estrets on és divertit caminar sense rumb, entre cases blanques com tretes d'una illa i amb algun bar petit ideal per fer un cafè frappé. La segona, la part més baixa, està en contacte amb la ciutat pròpiament dita, té els carrers un pèl més amples amb botigues a banda i banda i venedors que et saluden amb totes les llengües del món, per tal de convèncer-te de comprar algun souvenir a la seva botiga.

Des de la capital, en un autobús vell i atrotinat, vam enfilem camí cap a Stymphalia (on hi vivia la meua amiga), a la península del Peloponès. L'autobús ens va deixar a Kiato, una petita ciutat prop de Korinthos. Des d'allà no hi havia cap mitjà de transport públic per arribar al nostre destí. Vam fer autoestop. A Grècia és corrent fer-ho, i la gent és molt solidària, sobretot a les zones rurals, on tothom es coneix. Quan ja gairebé era fosc i estàvem força desanimades, es va parar un cotxe vell i destartalat. El conductor i únic passatger, un home gran, era d'Stymphalia i vam fer el darrer tram amb ell. Va ser un trajecte força llarg perquè el cotxe no anava massa ràpid i hi va haver temps per a una llarga conversa i un munt de preguntes entre la meua amiga i ell. Mentrestant, jo intentava veure el paisatge nocturn i m'adonava que el grec és una llengua de sons molt forts i difícil d'entendre. Ja de fosc vam

El Parthenon, el temple dels déus.

arribar a Stymphalia, i ens vam quedar ben parades perquè hi havia un xic de neu als costats de la carretera! I pensar que el dia abans miràvem pedres i columnes amb jersei de tires!

Ja érem a l'autèntica Grècia rural: poblets petits, aïllats de la gran ciutat i on les tres generacions familiars conviuen juntes, on la vida passa *sigá-sigá* (a poc a poc), com diuen els grecs. Allà, el temps passa a una altra velocitat, la gent es dedica a viure, assaborint cada petit moment. No coneixen l'estrès, tenen temps de tot, i quan els manes la pressa et contesten dient *metá metá* (més tard) o bé *ávrio* (demà). L'estil i ritme de vida són molt diferents als d'aquí. Viuen del camp, dels oliverars o les vinyes, i treballen poc. La societat està molt masculinitzada: les dones s'encarreguen de la família (nens i grans) i els homes treballen poc. Els pobles són petits, però per més petit que sigui sempre hi ha com a mínim un *kafenio*. Un *kafenio* no és només un bar o cafè de poble, és el lloc de reunió de la societat grega. Les dones i les noies, però, no hi entren, només hi ha homes que es troben per fer-la petar. Allà parlen de política o futbol, prenen *ouzo* (beguda alcohòlica semblant a l'anís, que beuen barrejat amb aigua), un *frappé* (cafè) o una cervesa, mentre juguen amb un *komboloi* (semblant a un rosari petit que es passen entre els dits, per fer passar el temps). Tot això les dones no ho viuen. La nostra entrada al *kafenio* va suposar tot un esdeveniment, i al cap d'un moment ja hi havia tres homes fent-nos un interrogatori exhaustiu.

El poble d'Stymphalia és conegut arreu de Grècia pel seu llac, un llac de muntanya situat a uns 600 metres d'alçada, que està envoltat per unes muntanyes d'uns 2.000 metres d'alçada. És precisament en aquest llac on, segons la mitologia grega, Hèrcules va realitzar el seu sisè treball, consistent en eliminar els ocells que atacaven els habitants de la zona. Hèrcules va fabricar-se una espècie de "castanyoles" i fent un soroll molt fort va espantar tots els ocells. Més tard, tornaren al llac, però convisqueren amigable-

Visita al poble bizantí de Mistra.

La porta dels lleons que es troba Micenes.

Un ortodox passejant per un carrer.

ment amb els pobladors de la regió. Actualment al llac s'hi poden observar un gran nombre d'aus, sobretot ànecs, ardeides (bernat pescaire) i cignes.

En aquests pobles la tradició familiar és molt important, i les dones en són les grans protagonistes. Les iaies del iogurt, famoses pel *jronya ke jronya* de l'anunci de televisió (que per cert vol dir anys i anys) són les encarregades de fer el pa, el formatge de *pheta*, el iogurt i la melmelada. Totes van vestides de negre i amb el mocador al cap, i és un plaer provar els seus productes casolans!

La ruta del Peloponès va continuar a la ciutat de Korinthos, per deixar-nos impressionar pel canal, encara que sempre està ple de turistes. Sembla que hagin tallat una muntanya fins arribar al mar, uns 70 metres sota els nostres peus. Però estar situat en un dels ponts i veure mar a costat i costat, només separat pel canal de 6 quilòmetres de llarg i 23 metres d'ample, i poder observar com a poc a poc hi passa un gran vaixell, remolcat per una sèrie de cables, és impressionant.

La següent ciutat va ser Kalamata, al sud del Peloponès. Tot i que no hi estàvem a massa distància, vam tardar més estona de l'esperada a causa de l'estat d'algunes carreteres, i del tipus de conducció dels grecs. Kalamata es una ciutat que no té res d'especial. Hi ha força *peripteros* (quioscos que venen tabac, xocolatines, *kombolois*, gorres, jerseis, diaris i tot el que us pugueu imaginar, i tenen un horari molt ampli d'obertura) però, de fet, de *peripteros* n'hi ha arreu del país. L'any 1986 hi va haver un terratrèmol que va fer grans destrosses, i que encara avui és el seu tema de conversa preferit. Visitar els poblets dels voltants tot resseguint la costa és un plaer, ja que les vistes són increïbles. Nosaltres vam arribar fins a les coves de Diros, que vam visitar en barca. Les estalactites i estalagmites, amb una il·luminació esplèndida, donen la sensació de ser dins un bosc màgic i encantat.

I des de Kalamata, Mistras és una visita obligada. La ciutat bizan-

tina va ser un gran centre artístic, literari i filosòfic. Passejar per aquesta ciutat fantasma, entre les esglésies gairebé intactes i les ruïnes de cases senyoriuques, és sorprenent. I posats a visitar ciutats antigues, vam arribar a Micenes, situada a un turonet amb unes vistes molt camperoles. La porta dels lleons (sense cap) és on antigament es controlava l'entrada a la ciutat, i on actualment tothom s'hi fa una foto (nosaltres també, és clar). Una mica més amunt, a la dreta, trobem el cercle reial amb les tombes. Sis fosses funeràries envoltades de dues parets que formaven una galeria. Es diu ràpid, però la impressió que causen és molt gran. Després de passar una mica de calor admirant el poblat de més de 2.000 anys d'història, menjar grec! Una amanida grega, *musaka*, porc rostit... acompanyat d'un bon vi del país... el plaer de la cuina grega! Moltes verdures, formatge *feta*, oli d'oliva a tot arreu... els ingredients mediterranis al seu punt! I per postres, a més a més del iogurt amb mel, dolços típics!

I com totes les coses bones, el viatge arribava a la fi. De tornada cap a Atenes, però, una petita paradeta a Epidavros, on hi ha el teatre grec més perfecte de l'antiguitat. Arquitectònicament és gairebé perfecte, i l'acústica extraordinària. Des del centre de l'escenari es pot llençar una moneda a terra, i sentir-ho des del seient més llunyà. I és que la veu se sent perfectament des de qualsevol dels seus 14.000 seients. Aquí mateix és on Asclepio (Déu de la medicina) va obrir la seva primera consulta, segurament també captivat per la naturalesa dels voltants.

El caos de la gran ciutat altra vegada ens va permetre arribar a l'aeroport i tornar cap a casa, tot admirant des del cel encara algunes restes d'algun temple antic, algun llac, conreus de vinyes i oliveres... Grècia captiva no només pels monuments i ruïnes que es poden visitar, sinó sobretot per la màgia de la seva gent, per la seva llengua i per la seva manera de viure, gaudint cada instant.

ANNA VIADER I CARMEN RUSSET

Cuina de les embarassades (*)

Alguns consells pràctics

Si parlem d'alimentació sana, hem de partir d'una sèrie de premisses bàsiques:

- **Qualitat indiscutible dels ingredients.**
- **Cocció adequada i no excessiva.**
- **Combinacions equilibrades des del punt de vista dietètic.**

Quant al primer punt, sempre defensaré que és millor un producte fresc que un altre en conserva, la qual cosa no vol dir que, en molts casos, sigui molt més aconsellable o pràctic d'utilitzar-ne un en conserva.

Els actuals mètodes de conservació permeten trobar productes variats i molt dignes. Moltes de les receptes que et dono s'hi poden adaptar perfectament.

Si un dia d'hivern no trobes tomàquets per a una salsa, no dubtis ni un moment a comprar-ne de naturals en llauna, si no és que a l'estiu te n'hagis fet en conserva tu mateixa; davant d'un peix que sembli poc fresc i un de congelat, per a mi no hi ha dilema: el congelat.

Els mètodes de cocció són la base del canvi. Et proposo una revisió de costums: hi ha mitjans o estris de cocció que permeten un respecte més gran dels components efímers dels aliments: vitamines, minerals, oligoelements, proteïnes... Amb tractaments diferents aconseguirem resultats més equilibrats i igualment saborosos.

Un altre problema comú a moltes de nosaltres és la qüestió dels excessos:

- **Excés de temps de cocció.**
- **Excés de líquid de cocció, sigui aigua, brou, oli...**
- **Excés quantitatiu d'algun ingredient (massa sal, massa oli, massa sucre, etc.)**

Mètodes com ara la cocció al vapor, al forn, al microones, en farcellets, a la sal, al buit, en cassoles especials de fons gruixut, no t'obligaran a grans variacions d'hàbits però et proporcionaran, en canvi, avantatges; ja ho comprovarem.

També hem de tenir en compte la importància de l'absència de cocció: amanits, sucus i marinats proporcionen components crus que hem de saber valorar en la mesura que els correspon.

Equilibri dietètic és una paraula que no t'ha de fer por. Buscar l'equilibri dietètic no vol dir que t'hagis de submergir en un món de números, calories per gram, centímetres cúbics... com si t'hi juguessis la vida!

Fora contraindicacions mèdiques: una embarassada ha d'intentar de no caure en la rigidesa, en les imposicions massa dures que només li aportaran mals humors i inquietud, cosa, d'altra banda, gens recomanable, perquè aquest període és dels que s'ha de procurar de viure amb tranquil·litat, plenitud i felicitat.

Senzillament, et pots deixar guiar pels quadres orientatius que et proposem i després fer les variacions segons la teva conveniència i gust.

Mètodes de cocció

Ara t'explicaré quatre detalls bàsics sobre el tipus de cocció que més utilitzo.

FORN: Sigui elèctric o de gas, només cal recordar-te que les temperatures més usuals de cocció són: 180°C = Termòstat 5. 200°C = Termòstat 6. 220°C = Termòstat 7.

FORN MICROONES: Tots aquests aparells van acompanyats del seu manual d'instruccions i de receptes. Només et vull recordar que encara que els temps de cocció et semblin curts, els aliments continuen coent-se encara una estona per ells mateixos. Per tant, recorda que els has de deixar reposar.

OLLA AL VAPOR: Encara que és fàcil d'improvisar-ne una col·locant un bol de

cap per avall sobre una olla, aquest tipus de cocció és tan sa i l'estri és tan assequible que jo et recomanaria que t'hi compressis una. Només s'ha de tenir en compte que el nivell d'aigua ha de ser proporcional al temps de cocció que es demani per a aquella recepta. La cocció al vapor respecta el contingut de sals minerals i vitamines dels aliments, ja que aquests no es perden a l'aigua o al líquid en què es couen. Actualment en trobaràs amb facilitat a qualsevol botiga o magatzem especialitzat.

FARCELLETS: També se'n pot dir papilotes. Tingues a mà sempre un rotlle de paper d'alumini. També pots tenir en un racó paper sulfuritzat o paper semivegetal. En un moment podràs improvisar un àpat lleuger i saborós, ja que els farcellets et permeten de coure sense gairebé gens de matèria grassa. Una altra qualitat molt destacable és que, en fer-se la cocció en un espai totalment tancat, es respecten les aromes, ja que es desprenen però queden a l'interior i l'aliment se n'impregna.

PAELLA ANTIADHESIVA: El tefal i d'altres revestiments antiadherents no són perillosos. Són convenientes perquè et permeten de saltejar i fregir amb un mínim o fins i tot sense matèria grassa. Utilitza sempre paper absorbent després de fregir, serà un bon aliat per a una cuina lleugera.

ALTRES: Un pinzell per untar és un altre bon aliat; en lloc de regar la paella, la planxa de ferro colat, la cassola o el que sigui, amb oli, mantega o margarina, acostuma't a pintar-los lleugerament. Sala a mà sense cullera, i sala poc. Sempre ets a temps d'esmenar-ho. Jo prefereixo la sal gruixuda, sempre em sembla que la dosifico millor.

Amanida de mongetes seques

INGREDIENTS (per a 2 persones): 150 gr. de mongetes seques (cuites i fredes), 1 grapatet d'olives negres, 1 ceba esbandida i premuda, 1 llauna mitjana de tonyina, 1 cullerada de vinagre de vi a l'estragó, ½ culleradeta de mostassa en gra, 4 cullerades d'oli d'oliva.

ELABORACIÓ:

Prepara la vinagreta barrejant de primer un polset de sal amb el vinagre i, després, afegeix-hi la mostassa i l'oli.

Barreja les mongetes amb les olives, la tonyina i la ceba trinxada.

Ruixa l'amanida amb la vinagreta i deixa que reposi unes quantes hores a la nevera.

Granissat de llimona

INGREDIENTS (per a 4 persones): 1 kg de llimones, 200 gr. de sucre, ½ litre d'aigua.

PREPARACIÓ:

En un bol gros no metàl·lic, barreja el sucre i l'aigua a poc a poc fins que quedi ben dissolt. Si et sobra aigua, deixa-la a part.

Afegeix-hi el suc de les llimones: ¼ de litre, més o menys. Posa-ho al congelador. A mesura que es vagi glaçant, vés rascant amb una forquilla el glaç de les vores i vés-lo barrejant amb el líquid central.

Cada 30 minuts vés repetint l'operació fins que el granissat hagi pres completament.

Serveix-lo en copa.

(Pot fer-ho amb qualsevol suc de fruita i el pots endolcir amb algun edulcorant, si no vols sucre).

CLARA PERXACHS

(*) Tant el text com les receptes són del llibre "Cuina de les embarassades", de Clara Perxachs, publicat per l'editorial Columna l'any 1990.

Actualitat de Verdaguer

Des de la seva mort, el dia 10 de juny de 1902, fins als nostres dies, la figura de Jacint Verdaguer i Santaló s'ha mantingut en el record del poble amb el nom de mossèn Cinto. És tan popular que molts dels seus versos han estat assumits pel poble. Només hem de pensar en el "Viro-lai". Més de mil poesies han estat musicades. Se n'han fet òperes i escenificacions. I la seva prosa, especialment els llibres de viatges, fou un referent per al català literari.

En el tombant del segle XIX, la tragèdia de Verdaguer convulsionà la nostra terra. Fins i tot més enllà de la seva vàlua com a escriptor i com a home d'església. Perquè ja és hora de dir-ho: mossèn Cinto no tan sols es mantingué tota la vida fidel al seu sacerdoci, sinó que amb una admirable actitud profètica denuncià les situacions d'injustícia social d'aquella Barcelona que, enlluernada per "la febre d'or", s'havia convertit en la "ciutat de les bombes".

Com que el nostre poble és tan propens a l'oblit, cal que de tant en tant algú ens refresqui la memòria. I en el cas de mossèn Cinto, sort n'hem tingut de les efemèrides. L'any 1945, el centenari del naixement de Verdaguer s'hagué de celebrar en sordina en aquella Catalunya prostrada i vençuda. I tanmateix, els catalans de l'exili dedicaren a mossèn Cinto els Jocs Florals, que foren celebrats a Bogotà. En un discurs lúcid i reivindicatiu, el president Josep Maria Capdevila i Balançó considerà Verdaguer "un home d'estudi" que no es deixà portar com la majoria dels romàntics pels "dictats de la inspiració" i per això la seva obra pot ser considerada l'obra d'un artista.

L'any 1967, el centenari de l'Atlàntida, representà una nova avinentesa per aprofundir en l'obra i la vida de Verdaguer, gràcies a l'esforç de dos homes extraordinaris: Josep Maria de Casacuberta consolidava la biblioteca verdagueriana, fundada l'any 1958, i Joan Amils, en la seva exposició itinerant, féu reviure Verdaguer en els nostres pobles.

L'any 1986, el centenari de Canigó fou el

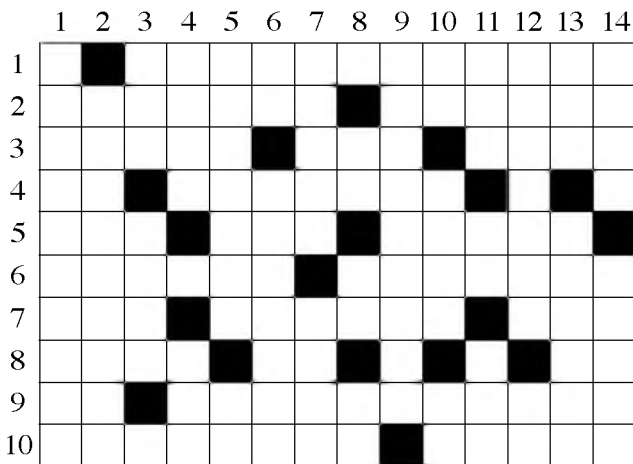
pretext per convocar, des de la universitat de Vic, el I Col·loqui sobre Verdaguer. Fruit del col·loqui tenim els estudis verdaguerians, amb l'objectiu de fomentar "la investigació i l'estudi de l'obra de Verdaguer". Eren temps nous. Des d'aleshores, la perspectiva història, la normalitat política i l'ambient de recerca en els àmbits universitaris han permès un notable aprofundiment en l'estudi global de l'home i de l'escriptor. Això es pogué constatar l'any 1995 amb una nova efemèrides: la celebració del 150 Aniversari del Naixement de Verdaguer. Més de 200 estudis i articles apareguts a la premsa donaren fe de la vitalitat del fenomen verdaguerià. Cal afegir-hi els nombrosos actes acadèmics, cursets, exposicions, rutes i conferències arreu del país. A més de les iniciatives populars, s'empenia l'edició crítica de l'obra verdagueriana. L'any 2002 és l'any del Centenari de la mort de Verdaguer. I ens hi trobem ja en el lliard. El nostre escriptor té ja el tractament de clàssic de les lletres catalanes, però ara el perill és que la seva figura es dilueixi dins les autopistes de la informació. És per això que cal potenciar iniciatives que tornin a fer present -al costat del gran clàssic que fou Verdaguer-, la figura entrañable i popular de mossèn Cinto, el poeta de la terra.

JOAN CARRERAS I PÈRA

Fem poble tot entretenint-nos

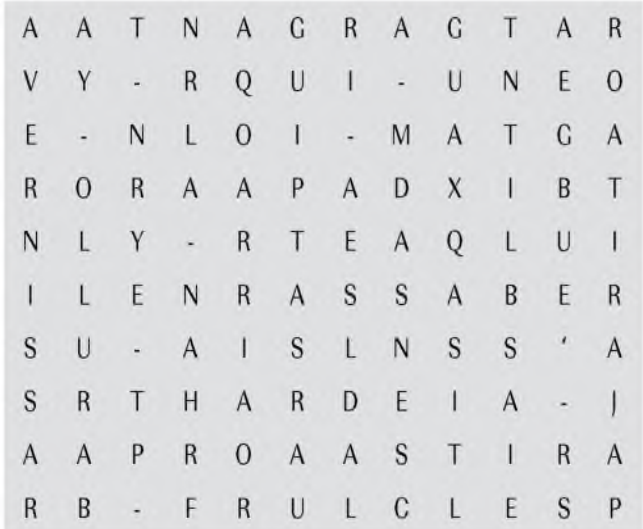
HORIZONTALS: 1- La més fina de Vidreres. L'Ajuntament n'ha fet instal·lar a les barbaques de la Pineda d'en Masó. 2- Lloret hi trobà la seva identitat. Humorista català que morí el 10 de març de 2001 (el sabeu aquest?). 3- Metall radioactiu, al revés. No trobar-hi aigua és gairebé impossible. Edicte d'una autoritat absoluta. 4- Surt un misteri en treure-les del ministeri. Plantació autòctona de Gàmbia. Enloc n'hi ha dues. Accentuada en carbó. 5- Nom de consonant. Destí ineludible. Tenor canari de fama mundial que morí el 1999. 6- Fer-se idea a l'inrevés. Nom donat al polígon industrial de Maçanet. 7- Aquí. Rèptil herbívor semblant al dragó, d'1,5 metres de llarg, amb una cresta al llarg de l'esquena. Molt acre, ve-l'ho aquí. 8- Raim despallat de grans. Article de punt. Una de sola. Una de tots. Riu gallec a contracorrent. 9- Centre de mira. En el Rec Clar anterior hom es pregunta si és un clàssic recent. 10- Signe del zodíac. Lloc al costat de l'Ajuntament on es trobaven els components de l'Agrupació coral l'Harmonia Juvenil.

VERTICALS: 1- La Montse Llobet i Mas fa la proposta que Vidreres hauria de tenir-ne per fer rutes amb bicicleta i a peu. 2- Farà ser un. 3- Fa mala mar. Piula, al revés. Caggira sense cap i sense ira. 4- Nodreix, agamba, de baix a dalt. Cap de turc. Es fa anant plegats. 5- Que porta una desgràcia, al revés. Centre de muts. 6- Al mig del camp. Cop, patacada. 7- Escatant de verdor, d'ufana. Unificar. 8- Símbol del metall posat en el prestatge 3 horitzontal. Ocell. Aliment. Símbol del bismut. 9- Ciutat considerada segona capital gambiana. 10- Mig punt. Triada, selecció. Usada sense vocals. 11- Iguals a mitges. Centre de mags. Es posen al mig de les troques. 12- Soldat novell. Límits de l'últim. 13- Agència Europea Nuclear. Naturals de la regió grega de Beòcia, o d'esperit obtús, caragirats. 14- Ocell d'uns 43 centímetres, de plomatge bru amb el ventre blanc i un collar blanc i negre. Poeta basc en llengua castellana (1916-1979) de nom Blar i autor de *Pido la paz i la palabra*, a l'inrevés.

Sopa de lletres

Hi heu de trobar els onze barbarismes avui encara massa usats corresponents a: *estovar, aldarull, rebutjar, afecte, gola, llacet, ultrapassar, teranyina, quec, entrebancar-se i envernissar*. I amb les lletres escadusseres llegir un refrany.

GIRALT

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

SOLUCIO: Ablander (estovar), barullo (aldarull), rebaxsar (rebutjar), canyo (afecte), garganta (gola), pajanta (llacet), rebassar (ultrapassar), tela-nyana (teranyina), taranut (quec), tropassar (entrebancar-se), vernissar (envernissar).

REFRANY: A qui no li agrada que s'hi posi fulles.

Ludibàsquet 2002

L'edició d'enguany va ser un èxit de públic, que va omplir el pavelló mentre es feien la majoria de partits (Foto Estudi Albert).

Preparant l'arrossada (Foto Xavier Jorquera).

El rocòdrom (Foto: Xavier Jorquera).

Un dels equips participants a l'edició d'enguany amb el trofeu acreditatiu (Foto Estudi Albert).

Dormitoris exteriors del Ludibàsquet d'aquest any (Foto Estudi Albert).

El servei de transport es va fer amb el tren "Strada", a la imatge (Foto: Xavier Jorquera).